

Ніхто, крім тебе

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

Подружжя з гумором розповідає про іграшку-клоуна, яка свого часу стала їхнім спільним сувеніром, а згодом — сімейним оберегом.

Фото з особистого архіву Ірини КОНСТАНКЕВИЧ.

На таїнстві вінчання, яке звершував отець Юрій у храмі села Тарасове Луцького району, були присутні лише діти.

Після 31 року сімейного життя взяли церковний шлюб: «ХОЧЕМО І НА НЕБЕСАХ БУТИ РАЗОМ!»

Історія справжніх щирих почуттів народного депутата України Ірини Констанкевич і відомого на Волині адвоката Миколи Сорокопуда почалася у студентські роки — з відра троянд за останні гроші і... клоуна

Катерина ЗУБЧУК

**«ЦЕ НЕ БУЛО КОХАННЯ
З ПЕРШОГО ПОГЛЯДУ»**

Не буду лукавити і казати, що багато таких — неординарних особистостей — серед героїв сторінки «Любить! Не любить!». І, мабуть, почувалася б

не дуже комфортно, йдучи в родину народного депутата, якби не знала, зокрема з багатьох публікацій, яка

«**Знала, яка в пані Ірини поетична душа. І тишила себе думкою, що у цієї жінки й кохання має бути особливим.**»

у пані Ірини поетична душа. А так тишила себе думкою, що у цієї жінки й кохання має бути особливим. Не втрималася, заговорила про це на початку нашої розмови з подружжям.

— Спробуємо вас не розчарувати, — сказала на це Ірина Мирославівна.

Щоб згадати, з чого почалося їхнє кохання, у моїх співбесідників — корінної лучанки Ірини Констанкевич і Миколи Сорокопуда із Сумщини — студентський спогад.

Закінчення на с. 18–19

РЕКЛАМА

Не дайте поганому зору забрати мрію!

18.06 → К.-Каширський
19.06 → Ковель
20.06 → Ратне

**ЦЕНТР
ВІДНОВЛЕННЯ ЗОРУ
АНАТОЛІЯ СОВВИ**

Заслужений лікар України
Анатолій Соведа

Прийом за попереднім записом:
(0332) 29-04-07 (095) 931-74-74
(0332) 72-08-58 (067) 189-00-62
м. Луцьк, проспект Волі, 52

Політика

**МОЛОДІ ТА ПРОФЕСІЙНІ:
«Українська стратегія
Гройсмана» презентувала
першу десятку лідерів**

Фото kmu.gov.ua.

с. 8

**Якісні ВІКНА
ВОРОТА
Надійні
ДВЕРІ**

При замовленні вікон
москітна сітка
в подарунок*
з 01.06 по 30.06.2019р

Ролети
Маркізи
Автоматика

Центр якісних технологій
ЗахідВікнаСервіс

м. Луцьк, просп. Соборності, 26, тел.: 28-55-93, (095) 630-03-35, (068) 998-81-40
м. Луцьк, вул. Теремнівська, 57, т.ф.: 71-70-54, (067) 334-76-87, (099) 233-10-66

РЕКЛАМА

770-770

Доброго дня вам, люди!

Фото елге.иа.

«Іконопис вимагає самовдосконалення і не дозволяє халтури»

Музей волинської ікони продовжує знайомити із творчістю сучасних митців, які зазвичай пишуть образи на замовлення, тому їхні виставки не проводяться часто і не представлені численними експонатами

Лариса ЗАНЮК

Роботи володимир-волинських митців Сергія і Тетяни Омельченків є у храмах та приватних колекціях України та зарубіжжя. Вони закінчили Львівську академію мистецтв. Пан Сергій займається різьбою по дереву, плерним живописом, розписом храмів, пані Тетяна працює в техніці гобелену, старший із трьох дітей — теж художник.

Про сам процес створення образу, починаючи із обробки дошки, показали невеличкий фільм. Поспілкуватися з іконописцем прийшли студенти Волинського ВПУ будівництва й архітектури і захопилися його роботою. Митець використовує лише натуральні матеріали, виготовляє фарби з мінералів і пігментів (білок, глина, жовток, вино), покриває готовий виріб оліфою, сам виконує і золотні роботи. Каже, хоче зберегти природний стиль, тому не використовує сучасних методик і фарб. Представлення у вигляді фільму дало можливість зазирнути в процес творен-

Роботи художників зберігають духовну силу оригіналу.

ня ікони. «Спас Вседержитель», «Печерська ікона Богородиці», «Вознесіння», «Антоній і Феодосій Печерські», «Успіння Богородиці», «Старозавітна Трійця», «Св. Миколай» — зберігають духовну силу оригіналу. Сергій зізнався, що над Зимненською Богородицею працював біля оригіналу з благословення матінки ігумені. Вважає, що Богородиця через написання ікон поклікала його до храму.

Побажав удосконалюватися та засвідчив, що так може тво-

рити тільки чиста людина, отець Олександр Безкоровайний. «Іконопис — це велика праця над собою у всіх аспектах», — засвідчив священник.

— Іконописання спонукає до великої відповідальності за свою роботу, не може бути сумнівів, що зроблено щось не так — тут не може бути халтури, потрібно весь час удосконалюватися, — зізналася пані Тетяна.

Тримає нас у тому чи іншому місці фундамент любові

Надійний підмурівок — це перший крок до будівництва міцного будинку. Ось так і в житті. Опорою стають люди, від яких отримуєш підтримку і розуміння

Людмила ВЛАСЮК

У вихорі все нових і невідкладних справ просто не вистачає часу глянути на те, що нас оточує. Моя знайома якось сказала: «Треба часом зупинитися і дивитися, як росте трава. Іноді шкодую, що в житті нема обмеження швидкості, як на дорозі». І лише коли засинає місто, поволі гаснуть вогні — тоді, здається, життя сповільнює свій рух, ніхто нікуди не спішить, не підрізає на шляху. І тільки в цей час певні речі стають видимими.

Коли оселилася на новому місці, за вікном будівельники саме закладали фундамент багатопверхівки. І ще я тоді подумала: так само міцнітимуть і мої духовні кордони, те, у що я вірю. Бо свої життєві цінності, переконання і світогляд ми збираємо впродовж життя, немов складаємо

по цеглинці високу стіну. Це те, що робить нас нами. Якщо ти у щось віриш — не зраджуй цьому. А як же інакше?

Щоранку прокидалась під гучний стукіт будівельників, і це аж ніяк не драгувало, а навпаки: переді мною ніби виростала стіна з любові, яка нічого не затінювала, а приносила розуміння себе: що нас тримає у тому чи іншому місці — так це фундамент любові. Не так багато цеглинок чи каменів ще закладено, але він надійний.

А днями побачила, що у двох вікнах цього будинку вже горять вогні. І зовсім скоро він наповниться людськими голосами. Така собі проста філософія життя: ми всі складаємо цеглину до цеглини руками, серцем і розумом. Як височіє цей будинок, так у кожному з нас росте людина.

Мандрувати — це теж про незалежність

Майже ніколи не хотіла бути туристом, але завжди — мандрівником, подорожнім, дослідником, шукачем, пілігримом...

Галина МИКИТЮК

Усі туристичні враження — це завчені репліки та роками повторюваний сценарій: «Сюди не йдіть, там не стійте, фотографуватися не можна, у вас двадцять хвилин». І не бачиш нічого, крім пам'ятників, кас, невдоволених облич і натовпів, несміливих і розсіяних. Окрім гіда, вас супроводжує ще й страх, бо ж «не дай Бог загубишся чи відстанеш від групи». А коли ще й за кордоном...

Бути мандрівником — це насамперед бути готовим до пригоди. Забути про страх, усвідомлювати, що з місцем, куди тебе занесло, вдасться познайомитися сповна: блукати невідомими вуличками й крадькома заглядати в чужі, але такі магнетичні двори; роздивлятися чудернацькі балкони і тих, хто там курить, нудьгує, плаче, йти на благовіст барокових дзвонів, а прийшовши — застигнути перед фантастичними вітражами й під космічними склепіннями, прицінюватися в колоритній крамниці десь у глушині до свіжоспечених пирогів та смакувати ягодами з гамірного ринку, вгадувати сотні найрізноманітніших запахів у великому місті й дивуватися світанкам у маленькому гірському селі...

Мандрувати — це бачити справжнє обличчя місцевості, це багато знати і з кожним разом ще більше рости й розвиватися. Мандрувати — це про незалежність.

14 ЧЕРВНЯ

Сонце (схід — 5.04, захід — 21.33, тривалість дня — 16.29).

Місяць у Скорпіоні. 11–12 дні Місяця.

Іменинники: Вікторія, Денис.

15 ЧЕРВНЯ

Сонце (схід — 5.04, захід — 21.33, тривалість дня — 16.29).

Місяць у Скорпіоні, Стрільці. 12–13 дні Місяця.

Іменинники: Уляна, Андрій, Дмитро.

16 ЧЕРВНЯ

Сонце (схід — 5.04, захід — 21.34, тривалість дня — 16.30).

Місяць у Стрільці. 13–14 дні Місяця.

Іменинники: Дмитро, Клавдія, Павло.

17 ЧЕРВНЯ

Сонце (схід — 5.04, захід — 21.34, тривалість дня — 16.30).

Місяць у Стрільці, Козерозі. 14–15 дні Місяця.

Іменинники: Софія, Назар.

18 ЧЕРВНЯ

Сонце (схід — 5.04, захід — 21.35, тривалість дня — 16.31).

Місяць у Козерозі. 15–16 дні Місяця.

Іменинники: Леонід, Федір, Марко.

Зустрінете таких людей у житті — подякуйте обов'язково

Фото зі сторінки у фейсбукі капелана Анатолія Кушнірчука.

На фото — сім'я пілота, полковника ВПС ЗСУ, з 15-ї бригади військово-транспортної авіації Костянтина Могилка. Його та ще чотирьох членів екіпажу під час польоту на військовому літаку поблизу Слов'янська збила російська ракета

Коли ЗРК РФ влучив у нього, на борту було семеро військових. Полковник Могилко, як старший пілот екіпажу, наказав усім вистрибувати із парашутами, а сам залишився у вже майже некеріваному підбитому літаку, аби запобігти його падінню на житлові квартали міста. Евакуюватися встигли не всі... П'ять років тому... У кожного є свій біль. І він називається пам'ять... Зустрінете таких людей у житті — подякуйте обов'язково.

■ Прогноз погоди

«А ніч у червні — всього шість годин»

Так підмітив у своєму вірші український поет Юрій Іздрик

За прогнозом чергового синоптика Волинського обласного гідрометеоцентру Світлани Гончаренко, **14–15 червня — мінлива хмарність, без істотних опадів.** Вітер північно-західний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі 15–20 градусів тепла, вдень — 28–33 вище нуля. **16-го — мінлива хмарність, без істотних опадів.** Вітер південно-східний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — плюс 15–20, вдень — 26–31 з позначкою «плюс». **17–18-го — мінлива хмарність, без істотних опадів.** Вітер східний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — 15–20 градусів тепла, вдень — 25–32 вище нуля.

Увесь день **14 червня в Рівному утримається ясна погода.** Без опадів. Температура повітря — плюс 20–30, **15–16-го — 22–31, 17–18-го — 20–27 градусів тепла.**

Ведуча рубрики Людмила ВЛАСЮК.

Тел. 72–38–94.

Політична реклама

Фото прес-служби РПЛ.

Олег Ляшко на з'їзді запевнив, що РПЛ не допустить проросійського реваншу.

«ТАМ ПАХАТИ ТРЕБА!» ЛЯШКО ВЕДЕ ДО ПАРЛАМЕНТУ ЛЮДЕЙ ІЗ СОХОЮ

Просто неба, під батьківським оком Тараса, у столичному парку імені Т. Шевченка провела свій з'їзд Радикальна партія Олега Ляшка. Більше тисячі делегатів з усіх куточків України заповнили площу навпроти червоного корпусу університету — святково вбрані, всі у вишиванках, під білими партійними стягами

Ірина ХОМЕНКО

Після завершення протокольної частини Олег Валерійович оголосив історичну промову. Ключові завдання, які ставить перед своєю командою у новому парламенті, — боротьба з очевидною загрозою прокремлівського реваншу в Україні, намірами нової влади розпродати землю та повернути колесо Української держави у зворотному напрямку, скасувавши закон про мову.

Лідер Радикальної партії в своєму виступі був непохитним і переконливим, пообіцявши українцям, що не дозволить перетворити державу на кремлівську філію та гумористичне шоу.

«Вони хочуть відібрати у нас мову, вони хочуть відібрати у нас землю, вони хочуть легалізувати бойовиків, щоб відібрати незалежність держави. Команда Ляшка — це українська команда, для якої пріоритети — це відновлення миру, перемога над бідністю і зупинення московського реваншу, усіх цих гнид, котрі рвуться до парламенту, щоб знищити Україну, українську душу, українську мову, українську церкву і українську незалежність. Ми йдемо до парламенту, аби цього не допустити», — наголосив Ляшко.

Після звернення до учасників з'їзду він перейшов до оголошення виборчого списку партії. Перший номер — сам Олег Валерійович, далі у двадцятці — кілька

чинних депутатів: економіст Віктор Галасюк, заступник Ляшка Андрій Лозовий, учасник боїв на Сході Дмитро Лінько, переселенка з Донбасу Валерія Заружко, відомий міжнародник і дипломат Георгій Логвинський та інші. В переліку кандидатів не було й половини з нардепів від РПЛ — за словами Ляшка, вони «не пройшли випробування славою, мідними трубами, мандатом та спокусами». Тож

«Лідер Радикальної партії пообіцяв українцям, що не дозволить перетворити державу на кремлівську філію та гумористичне шоу.»

тепер більшість у списку — обіцяні нові обличчя, зокрема ветеран АТО, представники областей — Волинської, Рівненської, Вінницької, Хмельницької, Житомирської, які добре проявили себе на останніх президентських виборах. Четверо кандидатів — інтернатівці, включаючи Олега Ляшка, які всього в житті добилися самі. Слід віддати належне лідеру РПЛ — слова дотримав і в списку справді люди без, як кажуть, «дулі в кишені» або негативного шлейфу. Оголосили на з'їзді і висуванців у мажоритарних округах.

Волинянин Володимир Кравценюк буде захищати інтереси рідної області у Верховній Раді.

У списку є і волинянин — Володимир Кравценюк, керівник РПЛ на Волині. Володимир виріс без батьків, виховувався в інтернаті. Закінчив школу з відзнакою, сам вступив у київський університет. Потім навчався в аспірантурі, отримав ступінь кандидата наук, у нього дві вищі освіти. Сьогодні Володимир Кравценюк має власну справу, а також на громадських засадах керує Волинським осередком РПЛ. У майбутньому парламенті буде захищати інтереси краю.

Закриваючи з'їзд, Ляшко наголосив, що Радикальна партія на відміну від інших політичних сил дійсно є функціонуючим, а не декларованим «соціальним ліфтом» для тих, хто прагне змінювати Україну на краще. «Моя команда — команда, де кожна людина, яка прийшла, може реалізуватися, добитися всього без блату, без волохатої руки, без золотої ложки в роті, а тільки завдяки своїм зусиллям, своїй боротьбі і своїй наполегливості», — підсумував Олег Ляшко. ■

Побачення з Волинню

Американського волонтера відвідала мама

Як уже повідомляла наша газета, у жовтні минулого року в державний навчальний заклад «Нововолинський центр професійно-технічної освіти» прибув член Корпусу миру США Макс Гомес

Фото із сайту ДНЗ «Нововолинський ЦПТУ».

Гостя з Америки пані Ен (у центрі) із сином Максом Гомесом та директором ДНЗ «Нововолинський ЦПТУ» Валентиною Приступою.

Алла ЛІСОВА

23-річний юнак, який раніше працював у Сполучених Штатах, Швеції, уперше приїхав в Україну, тож йому знадобилося трохи часу, аби ознайомитися з нашою країною, шахтарським містом, колишнім ВПУ. Адаптувався американець швидко й успішно, подружився з викладачами та учнями центру профтехосвіти. З інтересом спостерігає

«Заокеанська гостя була зворушена теплим прийомом викладачів на чолі з директоркою Валентиною Приступою, відкритістю і щирістю українців.»

за процесом навчання, утвердженням учнівського самоврядування.

А нещодавно сина відвідала мама — пані Ен. Спочатку вона ознайомилася з Києвом, куди прилетіла з далекої Каліфорнії, потім побувала у Львові. Американка оглянула центр, де волонтерить Макс. Усе побачене їй сподобалося. Заокеанська гостя була зворушена теплим прийомом викладачів на чолі з директоркою Валентиною Приступою, відкритістю і щирістю наших людей. Сказала, що обов'язково ще приїде в Україну. ■

РЕКЛАМА

РЕКЛАМА
770-770

МІНІ-ТРАКТОРИ
www.minitraktor.com.ua

- Гуртові ціни
- Безкоштовна доставка
- Гарантія

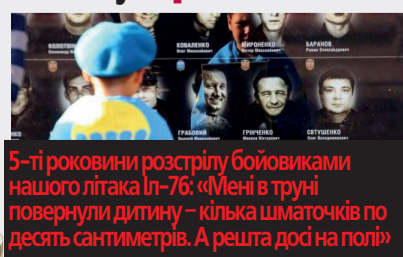

(067)98-917-98,
(050)55-256-43,
(050)21-399-31,
(096) 62-626-93

м. Луцьк, вул. Рівненська, 48

Цікава
ГАЗЕТА
«ЦІКАВА»
ЗА 13 ЧЕРВНЯ ВЖЕ
У ПРОДАЖУ!

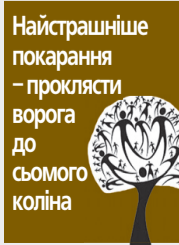
Читайте у «ЦІКАВІЙ ГАЗЕТІ НА ВИХІДНІ» за 13 червня:

5-ті роковини розстрілу бойовиками нашого літака Іл-76: «Мені в труні повернули дитину — кілька шматочків по десять сантиметрів. А решта дої на полі»

Після 11 днів коми боєць написав: «Аню, я тебе кохаю!»

Найстрашніше покарання — прокляти ворога до сьомого коліна

А на сайті volyn.com.ua — ще більше неймовірних історій!

СЛУХОВІ АПАРАТИ

(підбір, налаштування)
- КОНСУЛЬТАЦІЯ ЛОРА
- ОБСТЕЖЕННЯ СЛУХУ

м.Луцьк, вул.Шопена, 18,
тел.: (0332)24-55-65, 72-49-64,
(050) 661-68-90, (050) 788-49-49

Самолікування шкодить вашому здоров'ю

БЕЗКОШТОВНЕ
обстеження слуху, підбір
та налаштування
слухового апарату
у разі придбання.

Погляд

Лариса ЗАНЮК,
редактор відділу
освіти і культури
«Газети Волинь»

«Зупиніть диверсію проти мистецької освіти!»

З такою заявою виступили 6 червня викладачі музичних шкіл під стінами Міністерства культури. Адже його реформи зачепили цю галузь грубо й непрофесійно

Нововведеннями, переписаними з програм країни-агресора, можуть знищити мистецьку освіту взагалі, переконані педагогі. Батьки не захочуть водити дітей на заняття, які триватимуть 25 хвилин. А викладачеві нереально за неповних пів години навчити дитину усього програмного. Додатковий час ніхто не оплачуватиме. Зменшення навантаження для вчителів потягнуть за собою скорочення, переведення і звільнення. Щоб атестувати викладача музики, тепер рахуватимуть відсотки його учнів — учасників конкурсів, конференцій, тож додасться паперової роботи, а коли ж навчати музичної грамоти? Не передбачено Мінкульту у реформованій галузі й «сольного співу», дитині в музичній школі запропонують лише хор. Очевидно, розраховують, що надто охочі до сольного співу пойдуть у великі міста в приватні заклади, хоч вартість навчання в них далеко не всім по кишені.

Такі реформи планують увести вже з 1 вересня. Тим часом на сайті Президента набуває популярності петиція, яка вимагає скасувати наказ Мінкульту. Єдине, що можуть нині зробити викладачі і батьки, — підписати її. Якщо вдасться набрати 25 000 підписів, уряд буде змушений її розглянути і зобов'язати поки що міністра культури Євгена Нищука наказ змінити. А на совісті цього відомства й так численні скорочення установ: сільських клубів, бібліотек, які ОТГ не можуть утримувати, а Мінкульт підтримати. Залишається, як на Любешівщині, відкривати клуби просто неба, під старим дубом, чіпляти вивіску на дерево й шукати ентузіастів, які б погодилися працювати в екстремальних умовах безоплатно.

Тож, аби такого не допустити, пише листи Президентів творча інтелігенція на чолі з Героями України Мирославом Скориком, Євгеном Станковичем, Євгеном Савчуком. Депутати Луцької міськради теж звернулися до Кабміну та Верховної Ради, аби скасувати злочасний наказ Мінкульту, який погіршить ефективність навчання учнів, поставить під загрозу гідну оплату праці викладачів, знизить престижність цієї професії й призведе до руйнації мистецьких шкіл загалом.

Щорічні звітні концерти музичних закладів Луцька демонструють високий рівень підготовки. На таких заходах відчуваєш насолоду, наче перебуваєш на виступах справжніх артистів. Та й у районних школах, де довелося бути, переконалася, що педагогі викладаються сповна і діти вбирають цю науку навіть за відсутності нових інструментів та ремонтів у класах. Знайомі розповідали, що за кордоном, де вже кілька років впроваджена подібна реформа, випускники музичної школи показують такі результати, як у нас на початку навчання. А наші звичайні викладачі там цінуються як професіонали. Адже рівень тамтешньої музичної освіти значно нижчий від нашої. Тож поки ще можна щось змінити, змінюймо на краще. Історія це зафіксує.

Наприкінці трудового дня 6 червня на сайті відомства з'являється повідомлення, у якому йдеться, що Міністерство культури України з 19 червня започатковує естафету робочих зустрічей у форматі фокус-груп із представниками управлінь культури кожного із регіонів. Мовляв, прагнуть «налагодити комунікацію на місцях, пояснити суть реформ та уникнути користування спекулятивною або неправдивою інформацією, отримати зворотний зв'язок та врахувати пропозиції, спостереження чи побоювання з означених питань». До того ж міністр культури Євген Нищук запевняє: «Саме я і є голосом у захисті мистецької освіти». Що ж, будемо сподіватися, голос буде на стороні розуму, а не підспівуватиме тенденціям, які себе не виправдали. ■

Влада і громада

У Горохові й Копачівці відзначили День міста та День села

Урочисті дійства відвідав депутат Волинської обласної ради, радник голови облради В'ячеслав Рубльов

Анна ВОЛОЩУК

У Горохові, і в селі Копачівці Рожищенського району святкові заходи відбулися 6 червня. Цьогоріч горохівчани відзначали 779-ту річницю свого міста. На центральній площі облаштували різноманітні атракціони для дорослих та малих містян і гостей заходу. Поряд організували святковий ярмарок, відвідувачі якого могли поласувати делікатесами.

У вітальному слові В'ячеслав Рубльов наголосив, що місто розвивається та розбудовується — і це завдяки горохівчанам, а також співпраці місцевого самоврядування із керівництвом області. «Горохів стає тим містечком, у якому хочеться лишитися жити. За останні кілька років тут відремонтували центральну частину міста, облаштували відпочинкову зону та на високому рівні підтримують благоустрій, — зазначив політик. — Надзвичайно тішить те, що до цього долучилися і депутати обласної ради на чолі з Ігорем Палицею. Тому продовжимо спільно працювати, аби Горохів ставав ще кращим».

З нагоди відзначен-

В'ячеслав Рубльов разом із головою Копачівської ОТГ Олександром Совтисом та обранцями громади на святкуванні Дня села.

ня Дня міста та за високої здобутки в розвитку для Горохова було виділено 500 тисяч гривень

«**Разом із громадою ми запланували ще кілька проектів в освітній та культурній сферах.**

Горохова В'ячеслав Рубльов нагородив грамотою голови Волинської обласної ради двох місцевих мешканок — поетесу Лесю Кос та головну бухгалтерку міської ради Галину Воробій.

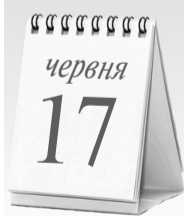
До слова, минулого року з обласної казни

на облаштування площі Незалежності і 100 тисяч — доріжки в парку. Кошти обласного бюджету використовувались і для впорядкування території навколо спортивного майданчика зі штучним покриттям. Побував В'ячеслав

Рубльов і на святкуванні Дня села у Копачівці Рожищенського району. Тут урочистості проводили на площі перед місцевим клубом, бо споруду ще ремонтують. «У Копачівській ОТГ дуже активний голова, якому неможливо відмовити у проханнях. В Олександра Совтиса завжди є ідеї і побажання щодо залучення коштів у підпорядковану йому громаду. Біля нього гуртуються люди, і завдяки їхній активності змінюється ОТГ. Разом із громадою ми запланували ще кілька проектів в освітній та культурній сферах», — зазначив радник голови обласної ради.

Політик додає: за останні 2 роки з обласного бюджету для Копачівської ОТГ було виділено майже 1,2 мільйона гривень. Їх використали на ремонт будинку культури, де замінили дах та вікна а також на дах у школі села Любче. Цього року на реконструкцію глядацького залу в БК передбачені ще 300 тисяч гривень з бюджету області. В'ячеслав Рубльов переконує: співпраця із Копачівською ОТГ триватиме і в подальшому. ■

Цей
День
в історії

17 червня 1849 року прийшла у світ Ольга Драгоманова, знана під псевдонімом Олена Пчілка, — мама Лесі Українки (на фото)

Олеся КОВАЛЬЧУК,
заслужений учитель України

Через тривале утримування світлої постаті в чорному тілі з тавром УБП («українська буржуазна націоналістка») широкому загалу вона переважно відома як дитяча письменниця й активна поборниця жіночих прав. Насправді ж присутність Олени Пчілки у національному просторі безмірно вагоміша. Творила вона не тільки дитячу літературу, зробила й солідний внесок у белетристику для дорослих, успішно займалася перекладами з російської та 4 європейських мов. Була серед першопрохідців у журналістиці та видавничій справі, в налагодженні літературного, театрального, бібліотечного руху. Стала глибоким ученим широкого профілю — літературознавцем, етнографом, фольклористом, намагаючись донести світові, які незрівнянні поклади людської мудрості й моральності містять у собі українські легенди, колядки, гумористика, вишивання і навіть селянське малювання на стінах.

Волинська письменниця вигадала слово «перемога»

Сама ж Ольга Косач вважала всю багатогранну діяльність просто виконанням громадянського обов'язку. Мала мужність належати до тих, хто «в часи глухонімії» діяв усупереч тиску влади, рятував націю, озброївшись умінням бути собою попри ризики, одверто маніфестувати і боронити власні переконання. Колись Олена Теліга підкреслила: «Олена Пчілка цивільну відвагу мала завжди, викликаючи здивування оточення... і навіть самого чоловіка». Справді, суто по-обивательськи годі було зрозуміти пані Ольгу як матір, котра наражала на небезпеки в майбутньому навіть власних дітей, наполегливо утверджуючи в них національну ідентичність. Усі Косачі засвідчували вірність материнським настановам, хоч, як і ненька, були обпалені політичними репресіями.

Це ж яку фанатичну відданість Україні треба було в собі плекати, аби служити їй не лише всупереч владі, а ще й при численних життєвих негараздах і драматичних поворотах. Рано вийшовши заміж, упродовж 19 літ довелося дати життя шістьом дітям, ревно дбати про їхнє здоров'я і не менш ревно забезпечувати український ексклюзив в освіті та вихованні.

Цінуймо ж неймовірно дивовижне оправдання імені Пчілка — ту невсипущу працю, що наповнювала цілющим медом народні комори задля гідного — переможного! — українського майбутнього. Таки недаремно обраниці «цивільної відваги» належить ще й авторство давно звичного для нас слова «перемога». ■

Відлуння трагедії

ВЕРТОЛІТ, ЯКИЙ РОЗБИВСЯ НА РІВНЕНЩИНІ, БУВ ПРИРЕЧЕНИЙ?

11 червня у Бродах попрощалися із військовиками, які минулого тижня загинули під час навчальних польотів (на фото). Хоронили їх із почестями, проте рідним від цього не легшало...

Левко ЗАБРІДНИЙ

Вертольоти Мі-8, які військові використовують переважно для вантажних перевезень, Збройним силам України дісталися з радянського спадку. За роки незалежності оновити авіаційну базу практично не вдалося, тож з року у рік лише «продовжували життя» старої техніки. Те, що вона постійно виходила з ладу і могла у будь-який момент відмовити у небі, не було таємницею. Тож катастрофа з Мі-8, яка трапилася 29 травня на Рівненщині, була прогнозованою, хоч від того не менш трагічною. Поблизу Сестрятина Радивилівського району загинули четверо військовиків, троє з яких були досвідченими пілотами.

Зв'язок із Мі-8 був втрачений о 23.27 у середу, 29 травня. Вертоліт із чотирма військовими на борту відпрацьовував навчально-тренувальний політ. Як розповідали очевидці катастрофи, Мі-8 загорівся ще у небі, впав у лісі за три кілометри від Сестрятина і повністю згорів. До місця трагедії не підпускали журналістів та місцевих жителів. За інформацією, яку надавали правоохоронці, віднайти тіла загиблих одразу і не вдалося...

Серед них — троє жителів Львівської області та вінничанин, які служили у 16-й окремії бригаді армійської авіації Сухопутних військ ЗСУ, що базується у Бродах Львівської області. На борту Мі-8, зокрема, був сам командир бригади, полковник Ігор Мазепа, а також льотчик-штурман, старший лейтенант Владислав Попенко, бортовий авіаційний технік-інструктор капітан Василь Романюк та бортовий авіаційний технік старший лейтенант Павло Дацюк. Смерть Павла Дацюка шокувала найбільше. Чоловік, родом із Гаїв Бродівського району, був сином військового льотчика Юрія Дацюка. У день, коли трапилася біда, розповідають місцеві, були сороковини по смерті батька...

Заступник командира бригади Михайло Шур сказав, що після трагедії навчальні по-

Фото unian.ua.

«Розслідування у справі, як прогнозують, не буде швидким, хоч його і взяв на особистий контроль Президент Володимир Зеленський.»

льоти на певний час припинили. На запитання журналістів, чому на борту було четверо членів екіпажу, а не троє, він відповів так: «Молодий борттехнік отримував допуски, щоб самостійно літати. За бортовими техніками, як і за льотчиками, закріплюють інструкторів. Тому й четверо: був просто бортовий технік (лейтенант Павло Дацюк) і технік-інструктор (капітан Василь Романюк). Це вже не перший політ, але є порядок допусків. Не можна за один день полетіти самостійно».

За словами Михайла Шура, Василь Романюк був досвідченим льотчиком, а безпосередньо за штурвалом був командир бригади Ігор Мазепа.

Політ, як зазначили журналістам у бригаді, виконували на значній висоті без окулярів та пристроїв нічного бачення. Основною версією катастрофи називають технічну несправність Мі-8, проте правоохоронці розглядають й інші, зокрема неякісне пальне та поганий підготовку до польотів. Справою займається Державне бюро розслідувань та військова прокуратура. У бригаді вилучили документацію щодо вертольота, акти технічного стану та формуляри. Самописці з Мі-8 були сильно по-

шкоджені вогнем, тож наразі їх намагаються відновити, аби згодом можна було розшифрувати.

Військовики повідомили, що у грудні 2018 року вертоліт, який розбився, пройшов модернізацію та обслуговування на запорізькому заводі «Мотор Січ» й отримав льотний сертифікат. За словами Михайла Шура, у Запоріжжі його капітально ремонтували.

Розслідування у справі, як прогнозують, не буде швидким, хоч його і взяв на особистий контроль Президент Володимир Зеленський. Так, досі немає офіційної причини торішньої трагедії на Рівненському полігоні, коли у липні під час навчання розірвався міномет «Молот». Тоді загинуло троє військових, а дев'ятеро отримали поранення. Після трагедії навчання на полігоні почали фіксувати на відео, аби принаймні можна було визначити у разі нещасного випадку, чи була помилка команди, а чи дала збій техніка.

За словами речника командування Сухопутних військ ЗСУ Івана Ареф'єва, сім'ям загиблих виплатять грошову компенсацію, окрім того, обіцяють вирішити житлові проблеми тих родин, які цього потребують. ■

Резонанс

НА ХАБАРІ «ПОГОРІВ» ЧИНОВНИК

Під процесуальним керівництвом прокуратури Волинської області, за оперативного супроводу управління Служби безпеки України в області спільно з працівниками слідчого управління Головного управління Національної поліції в області минулого вівторка під час одержання неправомірної вигоди в сумі 3 тисяч гривень затримано працівника лабораторії одного з господарських товариств, яке є органом із сертифікації

Наталія МУРАХЕВИЧ

У таку суму посадовець товариства оцінив видачу документа відповідності транспортного засобу, ввезе-

ного з-за кордону. Раніше він уже отримав двома траншами 11 тисяч гривень.

Проводяться невідкладні слідчі дії. Вирішується питання про повідомлення затримано-

му про підозру у вимаганні й одержанні неправомірної вигоди особою, яка надає публічні послуги (правопорушення, передбачене ч. 4 ст. 368-4 Кримінального кодексу України). ■

НОВИНИ КРАЮ

ПРЕЗИДЕНТ ЗВІЛЬНИВ ГУБЕРНАТОРА ВОЛИНИ ТА НАЧАЛЬНИКА УПРАВЛІННЯ СБУ В ОБЛАСТІ

На сайті глави держави 11 червня було оприлюднено відповідні укази

Кость ГАРБАРЧУК

Нагадаємо читачам, що генерал-полковник МВС Олександр Савченко був призначений на посаду голови Волинської облдержадміністрації 23 березня 2018 року замість Володимира Гунчика. Він став десятим керівником виконавчої влади області за часи Незалежності. Тимчасово виконуватиме обов'язки голови обласної державної адміністрації колишній перший заступник Савченка 45-річний чиновник Олександр Киричук.

Володимир Зеленський також звільнив начальника управління Служби безпеки Волині 40-річного Юрія Фелонюка, який очолював його з квітня 2015-го, а у жовтні 2017-го став генерал-майором. ■

ПОЛІЦЕЙСЬКІ ШУКАЮТЬ ПАЛІЯ

10 червня близько 2-ї години ночі правоохоронцям надійшло повідомлення із Державної служби надзвичайних ситуацій, що на вулиці Калнишевського у Рівному горить житловий будинок

Богдана КАТЕРИНЧУК

Слідчо-оперативна група на місці події встановила, що хтось зайшов на приватну огорожену територію та підпалив вхідні двері до оселі, яка належить 46-річному підприємцю. Родина потерпілого, повідомляє відділ комунікації поліції Рівненщини, як і він сам, у той час спала у кімнаті на другому поверсі будівлі. Внаслідок пожежі ніхто не постраждав.

Вогнем пошкоджено вхідні двері, покрівлю та підлогу тераси, вікно першого поверху і карниз. Із місця події поліцейські вилучили пожежне сміття та залишки пластикової пляшки із характерним запахом паливно-мастильних матеріалів.

За фактом умисного пошкодження майна шляхом підпалу розпочато досудове розслідування. Правоохоронці встановлюють осіб, причетних до злочину. ■

ІЗ БЕНКЕТУ — ДО ЛІКАРІВ

У Ковелі після родинного святкування в одному із закладів громадського харчування виник спалах гострої кишкової інфекції

Олена ВОЛИНЕЦЬ

По медичну допомогу до 11-го червня звернулося 13 осіб (із них 2 дітей) із симптомами отруєння. За результатами огляду хворих встановлено діагноз «гострий гастроентероколіт». Їхній стан середньої важкості.

Для з'ясування причин та обставин надзвичайної ситуації Ковельське районне лабораторне відділення Державної установи «Волинський обласний лабораторний центр Міністерства охорони здоров'я України» розпочало комплекс протиепідемічних заходів. Під час розслідування, повідомляє у фейсбуці відомство, для проведення бактеріологічних, вірусологічних, фізико-хімічних лабораторних досліджень відібрано проби продуктів, питної води, змиви з обладнання, посуду, інвентарю на харчоблоці. Обстежено персонал та контактних осіб.

Для вжиття заходів та остаточного визначення причин і обставин отруєння людей залучено Держпродспоживслужбу міста Ковеля. ■

Більше новин — на сайті

VOLYN.COM.UA

РЕКЛАМА

РОБОТА В ПОЛЬЩІ.

Збір полуниці. Також є багато інших вакансій для чоловіків, жінок та сімейних пар.

Тел.: 0950065238, 0665298726.

Лист із коментарем

«Редакціє, допоможіть нам вирішити проблему з автобусом»

І завдяки втручання «Волині» до побажання людей посадовці дослухалися!

Нещодавно до нашої газети надійшов лист від жителів села Любче Рожищенського району. Вони зверталися з проханням посприяти у розв'язанні наболілого для них питання

Катерина ЗУБЧУК

«Понад 40 років до нас їздив автобус Луцьк—Любче, маршрут якого пролягав через усе село. Тепер він заїжджає в Любче і зупиняється на початку населеного пункту, де стоїть хрест-оберіг. Перевізник А. Л. Коровицький на нашу вимогу, аби маршрут був такий, як і раніше, не реагує. Колишнього перевізника, який їздив вулицями Ковельською, Жовтневою і Тихою, він «вивів». Ми вимагаємо: якщо пан Коровицький не дослухається до думки жителів села, то повернемо попереднього.

Серед пасажирів є пенсіонери, котрим по 80—85 літ і які не можуть 2, а то й більше кілометрів іти до єдиної зупинки. А тим часом нам потрібно їхати по ліки, продукти до Рожища чи Луцька. Пишемо в редакцію, сподіваючись на допомогу».

Під листом підписалося 14 осіб, зокрема й інваліди. Його було направлено для розгляду по суті у Волинську обласну держадміністрацію та Рожищенську райдержадміністрацію. І ось 11 червня надійшла відповідь за підписом голови виконавчої гілки влади району Інни Гайворонської: «На лист від 24 травня повідомляємо, що управління транспорту та інфраструктури облдержадміністрації врахувало звернення жителів Любча: з 6 червня ранковий та вечірній рейси здійснюються через усе зазначене село».

Тема № 1

«НАВІТЬ НЕ МІГ УЯВИТИ, ЩО ДОВЕДЕТЬСЯ ЇХАТИ НЕ НА РОБОТУ, А... НА ВІЙНУ»

Багатьох жителів нашого краю російсько-українська війна вирвала з родин та буденних клопотів несподівано. У числі перших мобілізованих на Схід був і водій із Ситниці Маневицького району Олександр Намонюк

Фото Сергія ГУСЕНКА.

Сергій ГУСЕНКО

23 березня 2014 року водій маршрутки Луцьк—Ситниця Олександр Намонюк, як і завжди перед рейсом, встав на світанку, привів себе до ладу, наготував 300 гривень, щоб купити необхідну деталь для автомобіля, та й попрямував у Маневичі. Ще йому потрібно було навідатись у Маневичко-Любешівський ОРВК (напередодні пізно вечір передали через знайомих, щоб зайшов, аби уточнити якісь дані). Чоловік навіть не міг подумати, що доведеться їхати не на роботу, а... на війну.

— У Маневичах мені вручили повістку і сказали сідати в автобус, а коли спитав, чи проходимо медкомісію, відповіли: «А ви, дядьку, що — слабі?» — пригадує той день Олександр Олексійович.

Першим із Ситниці разом із одинадцятьма мобілізованими з району поїхали на Луцьк, а звідти — в Білу Церкву. У складі 72-ї бригади розпочали армійські будні. Спочатку навчалися на місцевому полігоні, потім переїхали до Житомирського. Раніше Олександр служив у військах ПВО, а 2014-го довелося стати зв'язківцем. Мали справу із кабелями та застарілими радіостанціями, поки не видали нові компактні рації.

— На передові позиції в Амвросіївку Донецької області прибули в травні 2014-го і пробули там до серпня. Тоді нас так обстріляли, що нічого цілого від містечка не залишилося, — пригадує співрозмовник. — Було багато вбитих і поранених. А скільки там техніки похоронили... Вона зосталася у лісосмузі у вигляді хреста, а на ділянці, де стояли ми, вціліло кілька автомобілів і танків. І це все за дві ночі. Земля аж гула. Пощастило, що ніхто не постраждав, бо наш взвод чергував на посту, сполученому із бліндажем, і легко було сховатися.

Лише через півтора тижня після обстрілів було проведено ротацию і бійців вивели на полігон у Мелітополь. Тоді ж окремі мали змогу з'їздити на кілька днів додому. Потому на Олександра Намонюка чекав другий «заїзд» у зону АТО.

— Наш штаб розташовувався у Волновасі, а сам підрозділ базувався за 20 кілометрів, по блокпостах. Цього разу я возив комбата третього батальйону 72-ї бригади, — продовжує атовець. — На автомобілі ГАЗ-66 їздили вдень і вночі скрізь, де дислокувались наші бійці. Періодично потрапляли під обстріли, але,

Атовець Олександр Намонюк із дружиною Ольгою, яка допомагала після пережитого повертатися до мирного життя.

дякувати Богу, серйозних ушкоджень не було.

Першого комбата, якого возив, поранили, другого — контузило, а вже третьому більше пощастило.

Із надзвичайних подій запам'яталось, як у вересні від села Стила Донецької області на них ішли танки, тоді одного з бійців поранило осколком. У зоні АТО були до листопада. Після повернення додому Олександр Олексійович через високий тиск змушений був лягти в госпіталь.

«Першого комбата, якого возив, поранили, другого — контузило, а вже третьому більше пощастило.»

— Спочатку на війні було страшно: що робити, куди бігти, як себе поводити, а вже потім до всього звик, — ділиться чоловік. — Ворога ми в лице не бачили, а реагували лише, коли щось прилітало.

— Коли чоловік подзвонив і сказав, що його забирають в армію, в мене ледь серце з грудей не вискочило. Що відчувала, важко передати словами. А потім лише молилися Богу і подавали записки в усі церкви. Було дуже-дуже страшно. Не знали, як і де він, сам нічого не розповідав, іноді лише повідомляв, у якому селі чи місті. Діти дуже переживали, все казали: «Хоч би тато наш прийшов скоріш», — пригадує пані Ольга, дружина атовця.

До розмови долучається мати героя Катерина Миколаївна: «То ж був перший набір, і ніхто не знав що і як. На всі запитання відповідав: «Усе добре...» Звісно, плакала. А скільки молилася до Господа, щоб син прийшов живим. Бог почув молитви. Запитую у дружини, чи змінився чоловік після АТО.

— Спершу кричав ночами уві сні, постійно мав підвищену тривогу. Та й зараз, хоч і минуло кілька років, неспокійно спить.

Пан Олександр розповів, що в перший «заїзд» ніяких касок та бронезилетів не було, лише згодом почали видавати. Окремим прислали рідні.

— Але хто їх носив, ті бронезилети? Вони такі важезні, — розмірковує чоловік. — Як мені за кермо було сісти з ним? А вже на дверцятах авто з обох боків старі бронезилети висіли. Мій автомобіль був цілий, а от у напарника дах геть розірвало...

До нормального життя Олександрові Намонюку допомагали повертатися сім'я і робота. Загалом чоловік провів у зоні бойових дій дев'ять місяців. Періодично зустрічається зі знайомими атовцями з Довжиці та Семок, а від запрошень прийти в місцеву школу й розповісти про війну відмовляється — не любить бути в центрі уваги. Та й чи зголосився б на матеріал про себе, аби я не прийшов до нього зі старостою Віктором Регешуком? Скромний чоловік, хоч нагороджений орденом III ступеня «За мужність», одягнув його на військовий мундир лише на моє прохання. ■

Історична правда

Польські музейники записували свідчення старожилів на Камінь-Каширщині

Музей Другої світової війни у Гданську є найбільшим у Польщі. Його співробітники збирають свідчення зі всього світу про ці трагічні події, причини кривавої бійні та її наслідки, про жертви, героїв, звичайні людські долі

Катерина ЗУБЧУК

Зцією метою науковці з-за Бугу завітали й на Волинь, зокрема на Камінь-Каширщину, щоб зустрітися із ветеранами, в'язнями концтаборів, очевидцями воєнного лихоліття, ветеранами партизанського руху, свідками окупації. Упродовж двох днів, 4 та 5 червня, вони записували спогади очевидців найтрагічнішої події XX століття, спілкувалися з людьми, які чинили спротив, боролися не лише на фронті, а й у тилу. У супроводі директора районного народного краєзнавчого музею Наталії Пась польські музейники збирали свідчення про важливі історичні події у Камені-Каширському, селах Стобишва, Полиці, Раків Ліс.

Якраз за підказкою пані Наталії, котра не раз записувала розповіді старожи-

лів, щоб зберегти їх для нащадків, й обирали конкретні адреси.

— Гості з-за Бугу, — розповіла вона у телефонній розмові, — зустрілися із мешканкою села Полиці Галиною Варчук, жителями райцентру Петром Дмитруком, Володимиром Чабаном, Миколою Чабаном та його дружиною Катериною. Микола Степанович, зокрема, хоч і був ще дитиною, але добре пам'ятає, як у 1939 році прийшли совети, а тим більше — як після війни приганяли до Каменя-Каширського вагони, в яких відправляли репресованих поліщуків у табори. До речі, була нагода послухати одного з таких «ворогів народу» Йосипа Козіка із села Раків Ліс, який відбував покарання в Казахстані. Цікавою була розмова з громадською діячкою із села Стобишва Галиною Макарук. Жінка, маючи краєзнавчу жилку, по крупинці збирає факти з історії своєї малої батьківщини.

Згодом копії записів, зроблені професійною технікою, польські музейники надішлють і в районний краєзнавчий музей, і безпосередньо тим камінь-каширцям, із якими зустрічались. ■

Політика

Фото прес-служби партії «Європейська солідарність».

Реваншу проросійських сил – не допустимо!

перший крок у політиці. Але партія обрала цих людей не тому, що вони — нові політики, а тому, що вони дійсно служать країні.

До першої п'ятірки увійшов Герой України, командир 95-ї бригади, генерал-лейтенант Михайло Забродський. «Хтось призначає на посади кадри з «95 кварталу», а для нас важливіші ті, хто пройшов 95-ту бригаду», — наголосив Порошенко, представляючи Забродського.

Військовий вважає, що Україна заплатила надвисоку ціну за всі прагнення, досягнення і прорахунки. Тому дозволити в угоду чийсь політичним амбіціям змінити курс — означає зрадити пам'ять тисяч загиблих та постраждалих на війні українців, переконаний Забродський.

Сьомий номер у списку партії — командир медичного батальйону «Госпітальєри» Яна Зінкевич. Вона як доброволець на Донбасі на власні очі бачила страхіття війни. Допомогаючи українським бійцям, уродженка Рівненщини потрапила у страшну аварію, тож тепер змушена пересуватися в інвалідному візку. У парламенті Яна обіцяє боротися за рівні права для жінок та людей з інвалідністю.

Також у першій десятці списку і люди, досвід яких дасть змогу продовжити роботу над європейським майбутнім України. Зокрема, голова парламенту Андрій Парубій завжди підтримував проукраїнські та проєвропейські рішення Ради, до останнього боровся за ухвалення Закону про мову. Перший віце-спікер Ірина Геращенко неодноразово перебувала на фронті та зробила дуже багато для повернення українських полонених додому. А віце-прем'єр-міністр з питань європейської і євроатлантичної інтеграції Іванна Климпуш-Цинцадзе роками стежить, щоб Україна не збилася з курсу на інтеграцію в ЄС та НАТО, і планує займатися цим далі.

До списку партії також увійшли: «голос львівського Майдану» Софія Федина, лідер кримськотатарського народу Мустафа Джемільєв, экс-голова Львівської ОДА Олег Синютка та заступник голови меджлису кримськотатарського народу, колишній в'язень Кремля Ахтем Чийгоз. ■

Петро Порошенко йде до Верховної Ради з оновленою командою

«Європейська солідарність»: вступ до ЄС і НАТО за 10 років і відсіч проросійським силам

У Києві відбувся з'їзд партії «Європейська солідарність», на якому було представлено першу десятку виборчого списку, а також її плани на парламентські вибори та подальшу роботу в парламенті

армію. Також необхідно захищати набутий прогрес у децентралізації та енергетичній незалежності країни.

«БАЙКИ ПРО ДЕШЕВИЙ ЗАДУШЛИВИЙ ГАЗ»

Лідер партії Петро Порошенко наголосив, що не можна допустити реваншу проросійських сил. Адже вже зараз відомо, що «Опо-

ності, знову заманюють нас у пастку байками про дешевий задушливий російський газ», — застерігає Порошенко.

Водночас політик вважає, що купити чи обдурити українців подібними обіцянками вже не вдасться, саме тому «Європейська солідарність» вирішила йти на вибори, щоб проросійські сили

ня до порядку денного має відбутися вже на грудневому саміті Північноатлантичного альянсу.

«Тоді ж, у 2023-му, нашими зусиллями ми досягнемо критеріїв, необхідних для країни, яка претендує на вступ до Євросоюзу», — сказав очільник партії.

Якщо у 2014 році перспектива членства країни у ЄС була вкрай примарною, то сьогодні вже його предстванки наполягають, щоб Україна стала членом організації. Петро Олексійович наголошує, що набуття Україною членства у ЄС і НАТО у 2025–2027 роках — це оптимістичні, але реальні терміни.

ПРОФЕСІОНАЛИ ТА МОЛОДІ ПОЛІТИКИ

Під час промови Порошенко визнав, що стало очевидним під час президентських виборів: його команда потребувала змін. У зв'язку з цим не лише назву партії «Блок Петра Порошенка» було змінено на «Європейську солідарність», аби уникнути її одноосібності. З політичного об'єднання також вийшли депутати Олександр Грановський та Ігор Кононенко. Натомість у команді з'явилися нові, молоді обличчя. Як зізнався Петро Порошенко, деякі з них взагалі роблять

«Хтось призначає на посади кадри з «95 кварталу», а для нас важливіші ті, хто пройшов 95-ту бригаду», — наголосив Порошенко, представляючи Забродського.

зиційний блок», «Наші», «Відродження» та інші партії, що складаються з колишніх регіоналів, об'єдналися для участі в дострокових виборах до парламенту. А представники «Опозиційної платформи — За життя» Юрій Бойко та Віктор Медведчук уже вдруге з'їздили до Москви, аби укласти там сумнівні газові угоди.

«Як би себе не називали різні уламки партії Януковича, їхня сутність абсолютно однакова, її назва — «п'ята колона» Росії. Вони ворожі до всього, чого країна досягла протягом останніх п'яти років. Це вони, ворожі до української армії, української мови, української церкви, до енергонеалеж-

не змогли розвернути Україну назад у бік Росії та зупинити її на півдорозі до Євросоюзу та НАТО.

РЕАЛЬНІ ТЕРМІНИ

Ведучи мову про плани «Європейської солідарності» на роботу в новому парламенті, Петро Олексійович зауважив: її головною метою буде продовження напрацювання курсу України на вступ до ЄС і НАТО.

До того ж цей прогрес буде легко простежити, адже їхня програма має чіткі часові межі: вже не пізніше як у 2023 році країна має отримати план дій щодо членства в НАТО. Сама дискусія про включення цього питан-

ЗАХИСТИТИ ЗДОБУТЕ

На початку зібрання п'ятий президент України Петро Порошенко нагадав, що його команді вдалося зробити за останні п'ять років. Це і створення безздатної армії, і отримання безвізу та підписання угоди про асоціацію з Євросоюзом. Країна здобула Томос, стала на шлях членства у ЄС та НАТО. Однак нині, на жаль, нема жодних гарантій, що новій владі вдасться утримати всі ці позиції та продовжити розвиток країни у європейському напрямку.

«Головне, чого ми не встигли зробити, — це забезпечити незворотний характер цих змін. Часу для цього виявилось замало. За багатьма позиціями можна відкотитися назад. У тому числі й із позицій, які є фундаментальними і засадничими для держави», — пояснив Петро Олексійович.

Ідеться, зокрема, про нападки на мовний закон,

Тільки факти

• У Луцьку «накрили» нарколабораторію.

Під час проведення санкціонованого обшуку за місцем фактичного проживання 49-річного лучанина оперативники виявили 10 г амфетаміну, 20 г фенілнітропропену та майже три літри прекурсорів (кислоти). Окрім цього, поліція вилучила у волинянина спеціальне хімічне обладнання, яке, ймовірно, використовувалося для виробництва наркотичних речовин.

• Річка Стир у Луцьку через постійні дощі ще не зовсім придатна для купання.

А на Теремнівському ставку вода повністю відповідає санітарним нормам. Термін купального сезону в місті встановлено з 1 червня по 31 серпня. В обласному центрі території пляжів відповідають чинним правилам і нормам, приведено їх у належний стан: відремонтовано пляжні споруди, скошено траву, вирубані самонасіянні дерева і кущі. Здійснюється відбір проб води з водойм поблизу пляжів та ґрунту.

Пряма мова

Віталій ПОРТНИКОВ, журналіст, про пропозицію експрезидента Леоніда Кучми зняти економічну блокаду з окупованих територій Донецької та Луганської областей:

Ми, порядні люди в цій країні, виявилися лише тонким прошарком між тими, кому наплювати на Україну, і тими, хто картинно рве на собі вишиванки, коли за це можна отримати політичні дивіденди і просто дивіденди. І тих, і інших об'єднує одне — жага до наживи. Просто дуже хочеться грошей. І їм абсолютно все одно на чому заробляти: на війні — так на війні, на мирі — так на мирі, на боротьбі з «торгівлею на крові» — так на боротьбі, на схваленні «торгівлі на крові» — так на схваленні. В одних немає мізків, у других совісті.

Так вони продадуть і честь України, і саму Україну. І навіть не помітять цього.

Політика

МОЛОДІ ТА ПРОФЕСІЙНІ: «Українська стратегія Гройсмана» презентувала першу десятку лідерів

Прем'єр-міністр, який нещодавно оголосив про створення нової політичної сили «Українська стратегія Гройсмана», представив першу десятку лідерів своєї команди. Як і обіцяв очільник уряду, у парламент він піде з молодими, проте досвідченими і професійними колегами, котрі мають бажання змінювати країну на краще, і добре знають, як це робити

Олег ВАДЕНЮК

Сьогодні люди чекають реальних змін, а не просто нових облич та красивих слів. Порожніми обіцянками вже нікого не купиш, адже народ зрозумів, що результату можна досягти лише кропіткою працею і взаємопідтримкою. На зміну багатьом політикам, які роками займають місця у Верховній Раді, але так і не показали плодів своєї праці, мають прийти молоді та перспективні професіонали, для яких прагнення до змін та розвиток є основною мотивацією.

«Люди хочуть від політиків результату. Люди серцем і розумом мають відчуття, на що ми здатні. А ми реально здатні змінювати країну на краще. Усе, що обіцяємо у своїй програмі, ми зможемо зробити. Наголошую: «Я їду в Раду не знову, а вперше — вперше з командою, яку сформував», — зазначив Володимир Гройсман на ТРК «Україна».

У команді Гройсмана багато молодих облич. Середній вік першої десятки — 44 роки. Наймолодшому членові команди — 35. Та й сам Володимир Гройсман — наймолодший український політик із досвідом роботи на керівних посадах у місцевому самоврядуванні, уряді та парламенті. Будучи наймолодшим мером, наймолодшим в історії країни спікером, наймолодшим очільником уряду, Гройсман завоював високий рівень довіри та підтримки на всіх посадах.

«Коли мені було 28, я хотів, щоб у рідному місті якість життя змінилася. Я пообіцяв містянам, якщо вони довіряються мені, то зроблю все, щоб місто процвітало. У мене була чудова команда, і я робив усе, щоб зміни стали помітні.

У 41 я відчуваю відповідальність за країну. Знаю, як робити конче необхідні для кожного з нас зміни.

Я вирішив, що не хочу бути гравцем чужої збірної, не хочу і далі долати перепони, які уповільнюють зміни, так потрібні людям. Тому вирішив сформувати власну команду «Українська стратегія Гройсмана», яка знає, як зробити швидкі зміни, знає причини, проблем і як їх вирішити, щоб вони більше не виникали. Команда, що вміє приймати рішення та втілювати їх і добре розуміти всі виклики, що перед нею стоять.

Країна для мене — не просто місце на карті. Це 45 міль-

Фото прес-служби партії «Українська стратегія».

«Ми реально здатні змінювати країну на краще».

йонів людей із можливостями. І кожен матиме змогу реалізувати себе: від дитини до літньої людини», — стверджує очільник уряду на з'їзді партії «Українська стратегія Гройсмана».

У команді прем'єра — лідери найуспішніших реформ в країні у сферах освіти, медицини, культури, економіки, фінансів, юстиції, врядування. Це ті зміни, впровадження яких гарантує гідний рівень життя українців. **Разом із Гройсманом вони їх розпочинали, і разом із ним ідуть до парламенту, щоб продовжувати реформи.**

Хто ж у першій десятці лідерів «Української стратегії Гройсмана»?

«Країна для мене — не просто місце на карті. Це 45 мільйонів людей із можливостями. І кожен матиме змогу реалізувати себе: від дитини до літньої людини.»

Лілія Гриневиц — перша жінка-міністр освіти за часів незалежної України. Змінила філософію шкільного навчання в бік компетентності й обізнаності учня із сучасним світом.

«Освітня реформа — це марафон на десятиліття. Одна слабінка на цьому шляху — і вся праця багатьох людей буде знівельована. Тому потрібні вартості змін. Я з цією командою, бо відчуваю велику відповідальність перед колегами, перед освітянами, перед усією країною. Революція гідності була сповнена прагненням змін. Справжніх змін. Уряди, які працювали впродовж останніх п'яти років, їх розпочали. Були перешкоди. Були помилки. Були й вели-

кі досягнення. Саме ці уряди поставили країну на шлях європейської інтеграції, розпочали трансформацію, якої роками потребувала Україна. Наше завдання — пам'ятати про зроблене і єдину мету — успішну, соборну, незалежну Україну, якій кожна людина може досягнути щастя, успіху і самореалізації», — розповідає Лілія Гриневиц.

Олександр Саєнко — наймолодший міністр в уряді. Ідеолог і лідер реформи державної служби, приватизації та введення принципів корпоративного управління на держпідприємствах.

«Мені 35 років, і я є наймолодшим міністром у цьому уряді, прикладом того, що

но будуть. Сьогодні активно відроджується українське кіно, розвивається сучасна українська книжка, просувається вперед культура, мистецтво, відроджуються традиції України у світі.

«Зараз твориться нова сторінка політичної історії сучасної держави. Цей час неспокойний і має великі виклики. Суспільству нав'язуються страх, безвихідь, роздмухується тривога. І в цей час «народні» політичні «цілителі» обіцяють прості способи покращення життя ще вчора. За таких умов як здобути довіру людей, як реально домогтися позитивних змін? Це треба робити з позицій відвертості, розуму, фаховості, досвіду, великої компетентності та відповідальності. Це і є та команда, яку сформував Володимир Гройсман. І я радий бути в цій команді зі своїм досвідом», — розповідає Євген Нищук.

Павло Петренко — міністр юстиції України — активно розбудовує мережу центрів безоплатної правової допомоги громадянам. Ініціював відкриття і створення нових реєстрів даних: онлайн оформлення документів, укладання шлюбу тощо.

Сергій Марченко — співавтор змін до Бюджетного та Податкового кодексів, які збільшили фінансову спроможність і самостійність громадян. У реформованій медичній розробляв систему «гроші ходять за пацієнтом» і оплату медичної послуги, а не лікарняних стін чи ліжок.

Павло Яблонський — секретар Вінницької міськради. Варто відзначити, що з 2015 року Вінниця входить до трійки кращих міст в Україні.

Віктор Єленський — народний депутат України. Один із найбільш ефективних парламентарів Верховної Ради.

Важливо, що в команді Гройсмана є люди, які багато зусиль доклали на захист територіальної цілісності та суверенітету держави й, попри численні труднощі, відстоюють захист прав українців у світі.

Кримська татарка Еміне Джапарова — перша заступниця міністра інформаційної політики. Вона успішно представляє та виборює позиції нашої держави та інтереси українського і кримськотатарського народу на міжнародній арені.

«26 лютого цього року до Дня опору Криму російської окупації, коли ми провели «Кримській форум», прем'єр-міністр Володимир Гройсман сказав начебто дуже прості й дуже очевидні слова: «Крим був, є і буде українським». Ніхто з вас у цьому не сумнівається, але я точно знаю: для того, щоб це було дійсністю, ми всі маємо щодня багато працювати. І я вважаю, що саме «Українська стратегія Гройсмана» і формула цієї політичної сили містить відповіді на те, аби це стало дійсністю», — переконана Еміне Джапарова.

Народний депутат України Андрій Теретук був добровольцем на фронті, згодом став командиром батальйону патрульної служби міліції особливого призначення «Миротворець». З власного досвіду знає, наскільки важливо повернути в країну мир і зробити все можливе, аби українські воїни нарешті повернулися до своїх батьків, дітей, дружин живими...

«Я сформував таку команду, команду не просто політиків, які можуть розповідати, як і що має відбуватися, а команду тих людей, які глибоко розуміють, суть проблеми держави, як їх потрібно швидко вирішувати, команду, здатну приймати рішення і втілювати їх у життя», — наголошує Володимир Гройсман.

Команда «Українська стратегія Гройсмана» йде до парламенту, щоб забезпечити незворотність розпочатих змін, прискорити їх, зробити відчутними для громадян. Головними пріоритетами команди Гройсмана буде поліпшення якості життя людей у кожній громаді та розбудова справжнього середнього класу. А середній клас — це вчителі, лікарі, кваліфіковані робітники, підприємці, фермери — люди праці, які формують сьогоднішня і майбутня країни. Це люди, на яких тримається Україна!

«Передавати повноваження і ресурси на місця та створити в Україні справжній середній клас — запорука успіху України. Ми точно знаємо, як потрібно робити зміни. Ми знаємо, що таке відповідальна політика. Я хочу стати разом зі своєю командою успіхом українців. Нашим спільним успіхом. Переконали, що людям, які висловлять нам волю довіри, не буде соромно за нашу роботу», — впевнений Володимир Гройсман. ■

■ Зі святом!

«У ВІДДАЛЕНІ РАЙОНИ ДО ХВОРИХ ДОБИРАЛИСЯ ЛІТАКОМ...»

У Волинському обласному дитячому територіальному медичному об'єднанні нещодавно вітали із 70-літтям трьох своїх колег — відомого хірурга, заслуженого лікаря України Валентина Мартинюка, піонера неонатальної служби Надію Тандуру та засновника дитячої реаніматології в області Володимира Толстошеєва. Напередодні професійного свята медичних працівників ми запросили цих авторитетних і шанованих лікарів до розмови

Галина СВІТЛІКОВСЬКА

«ЩОБ СТАТИ ДИТЯЧИМ ХІРУРГОМ, ІЗДІВ АЖ У МІНІСТЕРСТВО»

— Генеральний директор ВОДТМО Сергій Ляшенко, розповідаючи про відданість роботі кожного з вас, сказав: «Віддати майже 50 років життя педіатрії — це подвиг». А що спонукало зробити саме такий вибір?

Валентин МАРТИНЮК:

— У моєму дитинстві в рідних Борисковичах, що на Горохівщині, діяла дільнична лікарня. З її відкриттям у село приїхало чимало молодих спеціалістів, у нас і пологове відділення було, і стоматкабінет. Мій дід у лікарні працював фірманом. І вдома дуже поважливо ставилися до медиків, і в селі. Напевне, це й вплинуло на моє рішення вступати до Луцького медучилища, в якому ми з Надією Григорівною, до речі, круглою відмінницею, навчалися у паралельних групах. Потім я пішов служити, а повернувшись з армії, повіз документи у медінститут. Хотів бути хірургом, написав заяву на лікувальний факультет, але голова приймальної комісії стиха порадив: «Навряд чи проб'єшся, краще йди на педіатрію». І тоді я вирішив, що стану дитячим хірургом. Нам обіцяли, що на старших курсах створюють відповідну групу. Але не було дозволу міністерства. Тому ми з товаришем — ленинським стипендіатом — вирішили їхати у МОЗ і домагатися свого. Чинивники «футболити» з кабінету в кабінет, але врешті-решт вдалося потрапити до керівника, який поставився до нашого прохання з розумінням. Так здійснилася моя мрія і я понад 40 років оперую, був заступником генерального директора ВОДТМО, але хірургічної практики не припиняв.

Надія ТАНДУРА:

— В роки моєї юності стати студентом медінституту було нелегко. Я, наприклад, вступила за третім разом. Закінчивши медучилище з відзнакою, працювала у відділенні новонароджених Луцького пологового будинку. І вже тоді зрозуміла, що педіатрія, і зокрема неонатологія — допомога найкрихітнішим пацієнтам, — це моє покликання, тому й вперто стукала у двері вузу аж три

Володимир Толстошеєв, Надія Тандура, Валентин Мартинюк – лікарі одного призову.

роки. Ну а до першого кроку в медицину спонукала мама. Коли помер батько, вона дуже боялася, щоб я не залишилася без засобів для існування, без професії, і наполягла саме на медучилищі. До речі, згодом я тривалий час там працювала викладачем. Ну а основне місце роботи, якому віддала понад 30 років життя, — відділення патології новонароджених обласної дитячої лікарні.

Володимир ТОЛСТОШЕЄВ: — Мій батько був військовим, ми кочували по гарнізонах, я, наприклад, народився на Чукотці. Вибір професії у мене був не випадковим, а усвідомленим. Після школи я подав документи у Ленінградський педіатричний інститут, а по його закінченні працював лікарем-педіатром

«Дуже часто тепер діагностуємо ацетонемічний синдром, який виникає через проблеми з підшлунковою, що є наслідком нездорового харчування.»

у Урюпінську. На той час батька перевели на Волинь, тож у 1975 році і я переїхав до Луцька. Рік завідував

приймальним відділенням дитячої лікарні, що колись розташовувалась на вулиці Шевченка. Тоді в цьому лікувальному закладі не було реанімації, а пацієнтів часто привозили дуже важких, яких мусили повертати буквально з того світу. І я спочатку зробив реанімаційну кімнату, а потім у приміщенні патології новонароджених на першому поверсі лікарні ми відкрили перше на Волині повноцінне відділення дитячої реанімації.

«КОЛИСЬ ЗА РІК БУЛО 5 МАЛЮКІВ «З АЦЕТОНОМ», А ТЕПЕР — ЗА ЗМІНУ»

— Як би ви оцінили стан здоров'я дітей у роки початку вашої професійної діяльності і сьогодні?

Валентин МАРТИНЮК: — По-перше, у ті часи дітей на Волині народжувалося більше — до 20 тисяч на рік, нині ж у найбільш «врожайні» періоди маємо 12–14 тисяч. По-друге, за моїми спостереженнями, колись маленькі волинці були здоровішими, як нині. Хірургам постійно доводиться мати справу з дітьми, яких привозять із боєм у животі, нудотою. І дуже часто тепер у них діагностуємо ацетонемічний синдром, який виникає через проблеми з підшлунковою, що є наслідком нездорового харчування. 4 десятиліття тому таких пацієнтів було 5–7 за весь рік,

а тепер стільки за одну зміну іноді привозять. Побільшало і важких травм, зокрема, нейрохірургічних. Сьогодні маємо змогу застосовувати сучасні медичні технології, молоді лікарі їздять на стажування за кордон, є новітнє обладнання, реанімобілі. Але і колись діти не були залишені напризволяще. У віддалені райони до хворих ми

«На здоров'ї дітей позначається незадовільний стан довкілля, рівень життя, але багато залежить і від відповідальності батьків.»

добиралися літаком. І хоча година льоту обходилася у 70 карбованців, на цьому не економили. За 45 хвилин лікарів доставляли, наприклад, у Любешівський район і ми приступали до операції.

Надія ТАНДУРА: — Сьогодні частіше народжуються дітки з вадами розвитку, глибоко недоношені. Але ми тепер маємо змогу їх виходжувати. На початку моєї роботи не було шансів урятувати дитину вагою менше кілограма, а нині навіть 500-грамові не вважаються безнадійними. Новонароджених із вадами і патологіями оперують наші хірурги, а у складних випад-

ках — спеціалісти столичних інститутів. Звичайно, на здоров'ї дітей позначається незадовільний стан довкілля, рівень життя, але багато залежить і від відповідальності батьків. На жаль, планувати вагітність, дбати про майбутніх нащадків наші молоді сім'ї так і не навчилися.

Володимир ТОЛСТОШЕЄВ: — Сьогодні в обласній дитячій лікарні маємо три реанімаційні відділення і в усіх з кожним роком більшає пацієнтів. Особливо — у відділенні реанімації та інтенсивної терапії новонароджених. У нас дуже складна ділянка роботи, адже маємо справу з найважчими пацієнтами. Не всі погоджуються тут працювати, бо не можна звикнути до страждань, смерті. І навіть при тому, що зараз у розпорядженні лікарів є сучасне обладнання, вони не всесильні. Тому приєднуюся до думки колег, прошу батьків: бережіть дітей від травм і важких недуг.

«ДОПОМОЖІТЬ НАМ ДОПОМОГТИ ВАШИМ ДІТЯМ»

— Реформа медицини до рівня обласної дитячої лікарні ще не дійшла, але цікаво почути з цього приводу ваші думки.

Валентин МАРТИНЮК: — Зміни в галузі давно назріли, наш колектив готувався до реформування ще з часів запровадження так званого «нового господарського механізму». Волинська обласна дитяча лікарня — один із найкращих лікувальних закладів України цього рівня. Але якщо сьогодні молодий лікар-інтерн одержує зарплату в розмірі 3300 гривень, то це, звичайно, не можна вважати нормальним. Як і те, що витрати на ліки часто є непосильними для батьків, яких ми змушені просити: «Допоможіть нам допомогти вашим дітям».

Надія ТАНДУРА: — Поки що реформи йдуть на рівні первинної медичної допомоги. Давати оцінки ще рано, але насторожує те, що хворим стало важче потрапити до вузьких спеціалістів, потрібне скерування сімейного лікаря, люди мусять довше чекати. Через це можуть виникати ускладнення зі здоров'ям.

Володимир ТОЛСТОШЕЄВ: — Час покаже, чи заплановані зміни продумані, достатньо підготовлені. Вникаючи у теорію реформування, на жаль, ніколи, необхідно у будь-яких умовах рятувати дітей, як кажуть: «Нам своє робити».

— Вітаючи кожного з вас і з ювілеєм, і з професійним святом, хочеться запитати, як вам вдається залишатися в такій чудовій формі. Поділіться секретами.

Валентин МАРТИНЮК: — Думаю, у нас одна спільна відповідь: бути у формі допомагає улюблена робота, яка вимагає зібраності, постійної праці над собою, але й приносить радість, коли маленькі пацієнти одужують. ■

Знай наших!

Випробувач-механік авіаційних двигунів Ігор Ігорович Гроховчук добре опанував усі тонкощі професії.

Директор підприємства Володимир Ювеналійович Маракулін та заступник головного інженера з розвитку підприємства Юрій Васильович Гусєв обговорюють плани на майбутнє не у кабінеті, а на виробництві.

ЗАВОД «МОТОР» ДАЄ КРИЛА МОЛОДИМ, АМБІТНИМ ТА ПРАЦЬОВИТИМ

На державному підприємстві знають секрети успіху й запрошують на роботу

«Газета Волинь» уже кілька разів писала про Луцький ремонтний завод «Мотор», який влітку 2018-го відзначив поважний ювілей — 80-річчя. Нещодавно ми знову побували на підприємстві й на власні очі побачили, як відновлюють авіаційні двигуни та агрегати. Після візиту зрозуміли, завдяки чому завод став лідером авіаційної галузі українського оборонно-промислового комплексу і набув стратегічного значення для економіки і безпеки нашої країни. На першому місці тут — підготовка власних кваліфікованих кадрів та турбота про своїх працівників. І як підтвердження цьому — колективний договір підприємства визнано найкращим у Державному концерні «Укроборонпром», а Луцький ремонтний завод «Мотор» оголошено переможцем та нагороджено кубком і дипломом концерну за досягнення у соціальній сфері

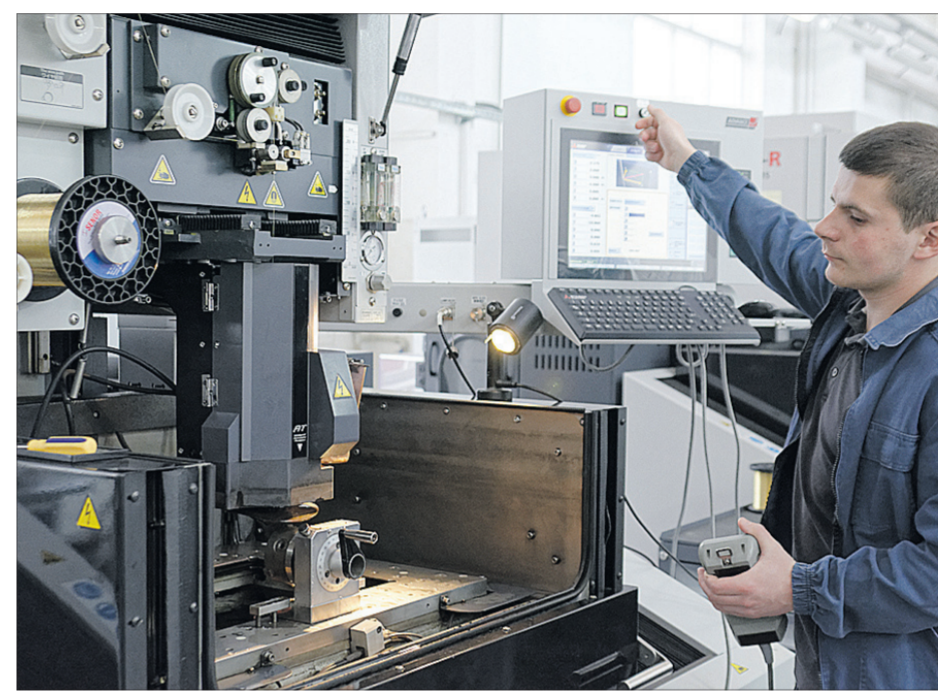
У Луцьку ремонтують двигуни повітряних машин для 12 країн світу.

У ЛУЦЬКУ РЕМОНТУЮТЬ ДВИГУНИ НЕ ТІЛЬКИ ДЛЯ УКРАЇНИ
Знайомство з підприємством розпочалося з музею. Екскурсію нам провів директор заводу Володимир Маракулін. Він розповів про історію та сьогодення «Мотору», трудовий колектив якого нині становить 1150 працівників. Кваліфіковані та компетентні фахівці ремонтують три типи авіаційних двигунів та агрегати для четвертого типу — на замовлення Повітряних сил ЗСУ.

Обладнання на суму 1 мільйон 300 тисяч євро. І на цьому не збираємося зупинятися, будемо ще замовляти. Модернізація та технологічне переоснащення — наш пріоритет, — наголосив директор. — Але найважливіше досягнення — високопрофесійний і злагоджений колектив. Адже на заводі «Мотор» працюють унікальні спеціалісти, яких ми цінуємо. Хочу запросити до нас на роботу молодих, активних, працьовитих юнаків та дівчат, готових трудитися для оборони України. Вас чекає достойна заробітна плата й солідний соціальний пакет. Як додав Володимир Маракулін, крім ремонту двигунів для вітчизняних Збройних сил, «Мотор» виконує замовлення для партнерів у 12 країнах. Говорячи про зовнішньоекономічну діяльність, керівник сказав, що лише минулого року на заводі побували 23 закордонні делегації з В'єтнаму, Індонезії, Малайзії, Китаю та інших держав. А серед замовників є навіть Сполучені Штати Америки. І нійби на підтвердження слів директора яраз до дня на заводі ми зустріли представника іноземного партнера «Мотору» — авіаремонтного заводу № 4, що у Варшаві, Юрія Шевчука. Як він розповів, із луцьким підприємством вони працюють уже багато років й ста-

ли першими закордонними партнерами заводу «Мотор» після проголошення Незалежності України. Взаємовигідне співробітництво з поляками триває уже 26 літ. Вони регулярно купують запасні частини виробництва «Мотору» й кожного року пропонують і підписують нові контракти на ремонт техніки. — У Луцькому національному технічному університеті на машинобудівному факультеті я отримав фах інженера-механіка. Але основне навчання відбувалося безпосередньо у цеху. Наприклад, в одному насосі-регуляторі півтори тисячі деталей, кожна з них при складанні має зайняти певне положення, щоб правильно працювати за призначенням. Такому у університеті не навчають, необхідно «поваритися» в цьому середовищі, тож потрібно мати бажання та наполегливість, — пояснює молодий фахівець. — На цій дільниці складаємо після капітального ремонту вузли та агрегати паливної автоматики до чотирьох типів авіаційних двигунів, які згодом будуть встановлені на літаки МіГ-29, Су-27, Су-24, Іл-76. Робота специфічна, потребує акуратності, уваги й відповідальності. Тому працівникові кочче потрібні такі риси, як витримка, терпіння та бажання трудитися. Заступник начальника цеху № 6 33-літній Юрій Дудич на підприємстві з 2008 року. Класичну технічну освіту авіаційного напрямку він здобув у Національному авіаційному університеті за спеціальністю «Ремонт двигунів та лі-

Для довідки. Початок діяльності заводу припадає на 1938 рік, коли у місті Орел Російської Федерації були сформовані авіаційні майстерні. Впродовж Другої світової війни у них відновили 985 літаків та 2490 двигунів. У березні 1945-го підприємство перевели у Луцьк, де на його основі утворилась 223-тя авіаційна ремонтна база. Згодом вона стала 208-м авіаремонтним заводом — військовою частиною № 36984. З лютого 1998 року військова частина отримала статус «Державне підприємство «Луцький ремонтний завод «Мотор». Тут відновлюють авіаційні турбореактивні двигуни третього та четвертого покоління. Із жовтня 2015-го завод очолює Володимир Ювеналійович Маракулін. До цього він був комерційним директором підприємства.

Щоб у нас працювати, необхідно мати спеціальну освіту. Тому більшість наших фахівців — також випускники технічних вузів. Але якщо освіти немає, а є бажання опанувати цю справу, то ми навчимо.

Електроерозійність цеху виготовлення деталей авіаційної техніки Роман Юрійович Гришук знає весь технологічний процес.

Заступник головного інженера з розвитку підприємства Юрій Васильович Гусєв, голова профспілкового комітету Юрій Вікторович Сікачов, голова ради трудового колективу Богдан Анатолійович Ковтун, майстер контрольної дільниці Михайло Степанович Бакун, директор підприємства Володимир Ювеналійович Маракулін проводять нараду на випробувальній станції.

ристовують переважно в авіабудівній та космічній галузях і його в Україні зовсім небагато. Опанування технологією у Києві, в інституті електрозварювання імені Є.О. Патона. Робота дуже специфічна, а відповідної сучасної літератури мало. Щоб працювати на цій установці довелося пройти тривалий шлях навчання та здобуття досвіду, — пояснює інженер. Найбільшого на підприємстві цеху № 1. Його начальник — 40-річний Василь Новосадюк. Своєю кар'єрою на «Моторі» він розпочинав слюсарем-складальником двигунів. Освіту здобував у Луцькому національному технічному університеті на машинобудівному факультеті. Згодом став контрольним майстром, потім старшим контрольним майстром цеху. А з грудня минулого року призначений начальником цеху № 1. Саме тут розбирають, ремонтують та збирають двигуни. Звідси їх відправляють на випробувальну станцію. За словами керівника, колектив працьовитий, класні фахівці,

шки, крейди та учнів до цеху, в якому відбуваються складні технологічні процеси. Коли я прийшла на виробництво, то зрозуміла, що мені потрібні трішки інші знання, ніж у роботі педагога. Тут більше знадобилася аналітична та фізична хімія. Згодом зрозуміла, що мені не вистачає інженерно-технічних знань, тому вступила у Луцький національний технічний університет.

НАВІТЬ КУХАР-КОНДИТЕР МОЖЕ СТАТИ ВИПРОБУВАЧЕМ МОТОРІВ
Начальник цеху № 3 40-річний Сергій Качкало після закінчення Харківського інституту Військо-повітряних сил за спеціальністю «Авіаційні двигуни та літаки» служив у Збройних силах України. Звільнився з військової служби через скорочення авіаційних частин. Трудову діяльність на «Моторі» розпочинав інженером у відділі зовнішньоекономічних зв'язків, згодом працював на різних посадах, а нині очолює одну з найважливіших ланок усього виробничого процесу — випробувальну станцію. — Робота в нас цікава й вимагає творчого підходу, — зазначив пан Сергій, — також є можливість кар'єрного росту. Ми зараз перебудуємо на випробувальній станції авіаційних двигунів. На стенді проходить перевірка відремонтованого двигуна РД-33, який згодом буде встановлений на літак МіГ-29. Наші прилади на пульті керування дають змогу відстежувати та виводити параметри понад дві сотні параметрів та дискретних команд, які характеризують роботу двигуна та його систем. У цьому ж цеху ми познайомилися з Андрієм Карпюком (34 роки), який прийшов на підприємство сім літ тому. Цікаво, що він за освітою кухар-кондитер, навчався у Вищому професійному училищі № 9 й до авіації не мав жодного стосунку. — На заводі «Мотор» працює мій тесть, який кілька разів запрошував на роботу, але я відмовлявся, — пригадує молодий спеціаліст. — Мене зупиняло те, що не маю технічної освіти.

Але завдяки наставникам та допомозі колективу вдалося опанувати нову професію й стати випробувачем-механіком двигунів четвертого розряду. 34-річний Володимир Попов навчався у столиці в Національному авіаційному університеті за цільовим направленням підготовки спеціалістів від заводу «Мотор». У 2008-му розпочинав інженером-технологом, а нині — заступник начальника одного із ключових підрозділів виробництва — цеху з виготовлення запасних частин для двигунів та агрегатів. — У нас серед обладнання цеху — 31 одиниця високоточного, — розповів фахівець. — Приємно працювати на підприємстві, яке постійно вкладає гроші у розвиток та модернізацію. Вже цього року ми отримали 4 сучасні багатифункціональні верстати. Завод у нас класний, перспективний й унікальний. У приміщенні дільниці з виготовлення золотникових пар нашу екскурсію продовжив заступник головного інженера з розвитку підприємства Юрій Гусєв: — Розпочинаючи з 2000-го, ми фактично створили новий завод. Завдяки коштам, які заробляємо, маємо можливість щорічно вкладати у розвиток виробництва та матеріально-технічної бази 50–60 мільйонів гривень. На цій дільниці встановлено сучасні швейцарські верстати. Нині ми можемо конкурувати з набагато більшими та потужнішими підприємствами. Крім того, впроваджені нами удосконалені технології дають можливість економити на ремонті одного двигуна до мільйона гривень, що допомагає тримати конкурентні ціни й одержувати прибуток.

ГОЛОВНЕ — БАЖАННЯ ТРУДИТИСЯ ТА ДОСЯГАТИ УСПІХУ
За словами голови профкому підприємства 44-літнього Юрія Сікачова, всі соціальні стандарти зафіксовані у колективному договорі, й вони виконуються, адже спрямовані на захист працівників. На «Моторі» дбають про оздоровлення та повноцінний відпочинок усього трудового колективу. Майже 100 дітей наших співробітників відпочивали минулого року у літніх таборках, 19 осіб отримали путівки на санаторно-курортне лікування. В соціальному плані завод визнано найкращим серед підприємств концерну «Укроборонпром». Маємо дві бази відпочинку: на озері Світаєзь та в селі Товпизин на березі Хрінницького водосховища у Рівненській області. На заводі функціонують пункт охорони здоров'я з фізкабінетом та оздоровчий комплекс-сауна «Мотор».

■ Футбол

ЛЮКСЕМБУРЖЦІ НЕ СЕРБИ — ЇМ БАГАТО НЕ ЗАБ'ЄШ?

Хай там як, але на екваторі дистанції підопічні Андрія Шевченка опинилися у просто казковій турнірній ситуації

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Чемпіонат Європи з футболу 2020 року, кваліфікація. Група В. 4 тур. Україна — Люксембург — 1:0 (Роман Яремчук, 6 хв.).

10 червня. Львів. Стадіон «Арена Львів». Головний суддя Петер Кралоувич (Словаччина).

Після вікопомної феєрії триденної давнини у поєдинку із сербами душа українських уболівальників просто вимагала продовження футбольного банкету!

Водночас здоровий глузд підказував: легко нам точно не буде...

Так воно в підсумку і сталося. Хоча нашим і вдалося забити швидкий м'яч — вже на шостій хвилині. Вийшов він суто «бельгійським»: атакуючий півзахисник «Генка» Роман Малиновський нависив, а нападник «Гента» Роман Яремчук головою переправив м'яч у ворота Ентоні Моріса — голкіпера так само бельгійського клубу «Віртон» (виступає не у найсильнішому тамтешньому дивізіоні).

Особливо радісно за Романа Яремчука. У перших шести іграх за Національну збірну хлопцеві ніяк не вдавалося забити. А ось у рідному Львові Романа неначе прорвало: гол — Сербії, гол — Люксембургу! Так тримати, козаче!

Далі ми мали ще кілька нагод забити, проте пропустили у відповідь — на щастя, мав місце мінімальний оф-

Удар львів'янина Романа Яремчука приносить збірній України 16-ту перемогу у Львові (було ще дві нічиїх — і жодної поразки!).

Турнірне становище в групі В							
М	Збірна	І	В	Н	П	М	О
1	Україна	4	3	1	0	8-1	10
2	Люксембург	4	1	1	2	4-5	4
3	Сербія	3	1	1	1	5-7	4
4	Португалія	2	0	2	0	1-1	2
5	Литва	3	0	1	2	3-7	1

сайд і суддя не зарахував гол.

У другому таймі підопічні Шевченка діяли обережніше, часом вдаючись навіть до маленьких хитрощів, які давали

зможу виграти хвилину-другу... Це було навіть трохи прикро — адже грали ж таки не проти Португалії з її Кріштіану Роналду. Проте «Арена Львів» вибачала навіть це — і знову скандувала: «Шева! Шева!»

«Не пам'ятаю в історії, щоб дві гри команда провела на одному стадіоні і він був такий заповнений.»

Одним словом, легкою здобичкою збірна Люксембургу для «тризубих» і вдруге не стала. На щастя, все закінчилося добре, і ми знову поклали у свою скарбничку три очка у протистоянні з цією таки доволі непростою командою...

ЗА ВОРОТАМИ

Андрій ШЕВЧЕНКО,
головний тренер
Національної збірної
України:

«Склад, який перемиг, не міняють. Хлопці були в гарному стані. Розумів, що хтось буде втомлюватися. Було видно, що Каравасєв втрачає сили, але в нас випав Бутко. Вирішили, що ставити гравця, який там ніколи не виступав, буде неправильно.

У нас є три очка. Новий газон на третій день після Сербії? Думаю, він був у блискучому стані. Мабуть, найкращий газон станом на сьогодні в Україні. Мотиваційна промова перед гравцями? Мої слова ідуть від серця. Якщо хлопці відчували мою енергію, значить, я підібрав правильні.

Чому були настільки різні тайми і так важко грати з Люксембургом? По-перше, це друга спарена гра, яка завжди дається важко. Після Сербії було також непросто. Головне — це перемога. Потрібно було реалізовувати моменти в першому таймі. Ризикувати ніхто не хотів, а сили трохи покидали після перерви. Тому збірна відійшла назад. Намагалися вже після виходу з оборони в атаку забити гол. Були не тільки голяві моменти, а й передумови до них.

Я дуже вдячний Львову за такий теплий прийом. Не пам'ятаю в історії, щоб дві гри команда провела на одному стадіоні і він був такий заповнений. Дякую вам, ми взяли тут 6 очок».

Наступну гру збірна України проведе 7 вересня на виїзді проти Литви. ■

■ Оле, оле, оле, оле!

З ДОРОГИ, ІТАЛІЄ, — КОЗАКИ ІДУТЬ У ФІНАЛ!

Футбольний світ уже пороззявляв роти, а здолаємо Південну Корею — у всіх щелепи повідпадають...

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Чемпіонат світу з футболу U-20. 1/2 фіналу. Україна U-20 — Італія U-20 — 1:0 (Сергій Булеца, 65 хв.).

11 червня. Гдиня (Польща). Муніципальний стадіон «ГО-СІР». 7776 глядачів. Головний суддя Рафаел Клаус (Бразилія).

Найвищим досягненням українців на ЧС U-20 досі була стадія 1/8 на турнірі 2015 року, де ми в серії післяматчевих пенальті поступилися Сенегалу. Два роки тому — 2017-го — «синьо-жовті» навіть не були учасниками фінальної частини змагань, що відбувалася у Південній Кореї.

А ось на ЧС-2019 збірна України встановлює рекорд за рекордом: вихід у чвертьфінал, у півфінал — а тепер і у фінал!!!

З італійцями було непереливи — це абсолютно передбачувано. Але наша юнь таки їх зробила!

Єдиний гол у середині другого тайму забив київський динамівець Сергій Булеца, який відгукнувся на вивірених фланговий простріл гравця

Київський динамівець Сергій Булеца забив надважливий гол італійцям.

донецького «Шахтаря» Юхима Коноплі.

Для Булеци цей гол став уже третім на турнірі (раніше Сергій забивав збірним США U-20 та Панами U-20), а для Коноплі третьою стала голюва передача (до цього Юхим двічі асистував Данилові Сікану в поєдинку з тими ж таки панамцями).

Невдовзі одноклубник Булеци Владислав Супруга мав подвоювати перевагу українців, проте пробив повз ворота, вийшовши сам на сам із голкіпером італійців Алес-

сандро Пліццарі.

А на 79-й хвилині підопічні Олександра Петракова лишилися в меншості — другу жовту одержав чи не ключовий гравець нашої збірної Денис Попов.

Це були вкрай непрості хвилини для «тризубих». Адже феноменальна здатність італійських футболістів видряпувати порятунок на останніх хвилинах і секундах давно відома.

І в доданий арбітром час суперник, здавалося б, таки досягнув бажаного. М'яч (і таки ж

красиво!) влетів у ворота Андрія Луніна.

Проте удару гравця збірної Італії U-20, ймовірно, передувало порушення правил. Арбітр вдався до перегляду відеоповтору й таки не зарахував гол! Обуренню тренерського штабу та гравців суперника не було меж — але з повтору справді очевидно, що «іхній» — «нашому» перед своїм диво-ударом заціджує ліктем у ніс!

Коли ж нарешті прозвучав фінальний свисток, 61-річний Олександр Петраков здійснив такий ривок радості футбольним полем, неначе він не головний тренер, а наймолодший і найспритніший гравець цієї збірної!

Ура! Ми у фіналі чемпіонату світу! А нашим суперником стала команда Південної Кореї U-20, яка перемогла Еквадор U-20 — 1:0.

І вже післязавтра, у суботу, 15 червня, ми з усіх сил триматимемо кулаки — о 19.00 у польському Лодзі (до речі, з Волині — рукою подати, тож цілком можна і гайнути!) наші молоді козаки битимуться за звання чемпіонів світу!

ЗА ВОРОТАМИ

Олександр ПЕТРАКОВ,
головний
тренер збірної
України U-20:

«Я дуже щасливий, що ми перемогли. Задоволений хлопцями — це їхнє досягнення. Задоволений і своїми помічниками, адже тренерсько-адміністративний штаб дуже багато працював. Вони разом зробили цю справу. Також хотів би привітати наших уболівальників. Якщо ми порадували когось в Україні, то дуже цьому раді...»

А Сергія Булецу я знаю п'ять років. Чудовий хлопець, росте хороший футболіст. Він молодець, що забив вирішальний м'яч, але виділяти когось окремо не стану. Буду акцентувати увагу на всій команді, яка заслужила цю перемогу. Ну а Сергія, гравця київського «Динамо», вітаю з тим, що він приніс нам вихід до фіналу.

Скасований гол італійців? Я не бачив цього епізоду. Але капітан Валерій Бондар сказав, що суперник просто вдарив його ліктем. Добре, що є справедливість, і суддя прийняв логічне й правильне рішення. Я вже думаю, що ми не витримаємо в додатковий час, адже грали вдесьтох, замість було... Та, як то кажуть, Бог нам допоможе». ■

Серед мільйонів Шевченкових видань – це неповторне.

Голкою і ниткою Пророче слово написано на полотні.

Пораненого лебедя виявили у селі Боголюби Луцького району.

У крило пернатого красеня потрапив гачок, якого потрібно було витягти. Тож очевидці через соцмережі попросили допомоги. Директорка Луцького зоопарку Людмила Денисенко повідомила, що візьмуть птаха на лікування, якщо його привезуть у звіринець, адже човна, щоб зловити його на відкритій водоймі, у них немає.

Трійня народилася учора у Рівненському перинатальному центрі. Немовлята з'явилися на світ з вагою 2 кг, 1 670 г та 1 400 г. Мама діток — рівнянка. І породілля, і всі троє дівчаток перебувають під наглядом лікарів.

Гаманець із 4000 гривень та банківськими картками небадужі лучани повернули власнику.

Про знахідку на зупинці біля ЛНТУ чоловік повідомив на службу 102. Патрульні контактували з банком та дізнались телефон власника, якому й передали згубу.

1101 ручну гранату Ф-1 знайшли на вулиці Привокзальній у Луцьку.

Повідомлення про підозрілі металеві предмети, помічені на відкритій території, надійшло до рятувальників. Піротехніки обстежили ділянку, на якій виявили боєприпаси часів Другої світової війни, і транспортували їх до спеціального майданчика, де й знешкодили небезпечну знахідку.

ЄДИНИЙ У СВІТІ МІНІАТЮРНИЙ ВИШИТИЙ «КОБЗАР» З'ЯВИВСЯ НА РІВНЕНЩИНІ

Новий експонат представлений у колекції Музею книги і друкарства Острога. Його подарувала закладу майстриня Олена Медведєва (на фото), вишивані книги якої відомі далеко за межами України

Мирослава КОЗЮПА

Мініатюрний вишитий фоліант — це фрагмент із вірша «І мертвим, і живим...» Перший і єдиний у світі крихітний «Кобзар» створила знама умільця Олена Медведєва, доповнивши відразу дві колекції «Креативної книги» — мініатюр і «Кобзарів» Тараса Шевченка. Унікальний фоліант цілком відповідає світовим стандартам: його вага лише 70 грамів, а висота обкладинки — 9,2 сан-

тиметра. Книга виготовлена на льняному полотні, а кожна її сторінка оздоблена орнаментами

«Відтепер частинка мого серця назавжди тут. І я цьому шалено рада.»

Олени Пчілки, тобто візерунками великої Волині.

— Маю за честь подарувати цей «Кобзар» Тараса Шевченка відомому в Україні Острозькому музею книги і друкарства. Відтепер частинка мого серця назавжди тут. І я цьому шалено рада. З безмежним пі-

єтетом передаю в руки книголюбів тим людям, яких щиро люблю і поважаю, — зазначила Олена Медведєва

під час презентації своєї унікальної роботи в музеї. Своєрідне видання помістили до експозиції книжкових мініатюр, і його зможуть побачити всі очічі.

Крім того, талановита рівнянка презентувала також свою нову книгу «Дванадцять облич радості», в якій зібрані інтерв'ю

з обдарованими дітьми Рівненщини і яку з дарчим написом також подарувала закладу. Минулого тижня Олену Медведєву відзначили нагородою в номінації «Дебют року — 2019».

— Книга «Дванадцять облич радості» для мене самої стала відкриттям багатого внутрішнього світу наших непересічних рівненських дітей, — зізналася авторка. ■

Програма телепередач на 17 — 23 червня

ПОНЕДІЛОК, 17 ЧЕРВНЯ

UA: ПЕРШИЙ	ЧЕРЕВИКУ 12.00 «Новини» 14.00 X/ф «ПОВЕРНЕННЯ ВИСОКОГО БЛОНДИНА» 15.45 «Чекай на мене. Україна» 17.40 Новини 20.00, 04.00 «Подоблиць» 21.00 «Рендок. Особливий випадок» 00.00 Т/с «Мессінг: Той, хто бачив крізь час» (16+) 02.40 Т/с «Здрастуй, мамо!» (16+) 04.45 «Мультифільм» 04.55 «Тор Shop»	19:00 Наречена для тата 12+ 22:45 Т/с «Вангелія»
1+1	УКРАЇНА	ICTV
06:30 «ТСН-Тиждень» 08:00 Катерина Порубель у мелодрамі «Хрещена» 11:45, 20:15 Т/с «Коли минуле попереду» 19:30 ТСН: «Телевізійна служба новин»	07:50 Зірковий шлях 10:45 X/ф «СЬОМИЙ ПСТЬ» 12:50, 15:20 Т/с «Любов під мікроскопом» 15:00, 19:00, 23:00 Сьогодні 17:10 Т/с «Жіночий лікар» 19:50 Ток-шоу «Говорить Україна» 21:00 Т/с «Добрі наміри» 23:20 Слідами партійних списків	05:10 Скарб нації 05:20 Еврика! 05:30 Служба розшуку дітей 05:35 Т/с «Відділ 44» 06:30 Громадянська оборона 07:30, 12:45, 18:45 Факти 09:45 Я зняв! 11:40, 13:05 X/ф «ЛЕГЕНДА ЗОРРО» 14:35 X/ф «ДІМ ВЕЛИКОЇ МАТУСІ 3» 16:40 X/ф «КВ ВИКРАСТИ ХМАРОЧОС» 19:10 X/ф «ГУДЗОНСЬКИЙ ЯСТРУБ» 21:10 X/ф «ПОБАЧЕННЯ НАОСЛІП» 23:05 X/ф «НА ВІДСТАНІ УДАРУ»
ІНТЕР	СТБ	МЕГА
06.05, 22.00 «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 07.00 X/ф «ПІКОВСЬКІ ВОРОТА» 09.50, 18.00, 19.00, 01.55 Ток-шоу «Стосується кожного» 11.50, 12.25 X/ф «ВИСОКИЙ БЛОНДИН У ЧОРНОМУ»	06:40 Т/с «Коли ми вдома» 08:40, 20:55 Т/с «Швидка допомога» 09:40 МастерШеф 12+ 15:00 Битва екстрасенсів. Чоловіки проти жінок 16+ 17:30, 22:00 Вікна-Новини 18:00 Слідство ведуть екстрасенси 16+	06.00 Бандитська Одеса 07.50 Містична Україна 08.40, 18.30 Україна: забута історія 10.20 Секрети Другої світової 12.00 Титанік: народження легенди 13.35 Прокляття двійників Титаніка 14.35 Дивовижна Індія 16.35 Річкові монстри 17.30 Незвичайні культури 21.00 Найекстремальніші 23.50 Секретні території 00.45 Правда життя
	НОВИЙ КАНАЛ	К-1
	05:45, 07:35 Kids Time 05:50 X/ф «КОТИ ПРОТИ СОБАК» 07:40 X/ф «ПЕРСТЕНЬ НІБЕЛУНГІВ» 11:05 X/ф «НОЙ» 14:00 X/ф «РОБІН ГУД: ПРИНЦ ЗЛОДІВ» 17:00 Ревізор	06:30 «TOP SHOP» 07:50 М/с «Гарфілд Шоу» 08:15 «X ти show» 09:10 «Орел і Решка. Шопінг» 10:10 Т/с «Мисливці за реліквіями» 12:00 X/ф «ЗНАЙДИ МЕНЕ, ЯКЩО ЗМОЖЕШ» 14:10 «Орел і Решка. Навколо світу» 17:10 X/ф «ЛІКАР. УЧЕНЬ АВИЦЕННИ» 20:10 Т/с «Доктор Хаус» 22:00 «Орел і Решка. Рай та пекло 2» 23:00 X/ф «СЕРЕНА»

ТБ

2+2	ПРОТИ ЗЛА	22:20 Арсенал - Ворскла. Ліга Європи УЄФА
06:00 Мультифільми 08:00 «Загублений світ» 15:25 X/ф «ТАЄМНИЦЯ ТАТУЙОВАНОЇ МУМІЇ» 17:20 X/ф «РОМАН У ДЖУНГЛЯХ» 19:25 Т/с «Опер за викликом» 21:30 Т/с «Касл-2» 23:00 X/ф «КОРОЛІВСТВО ГЛАДІАТОРІВ»	11.00 X/ф «ШЕСТЕРО ВЕСЬ СВІТ ОБІЙДУТЬ» 12.00 Сімейка У 13.00, 14.00, 15.00, 20.00 Одного разу під Полтавою 13.30, 14.30, 22.00 Танька і Володька 16.00 4 весілля 18.00 Панянка-селянка 21.00 Т/с «Село на мільйон» 23.00 Країна У	UA: РІВНЕ
ЗИК	ФУТБОЛ-1	ЕСПРЕСО
07.00, 16.00, 18.00 Перші про головне. Дайджест 07.15 Д/ф «Заборонена історія» 08.00, 09.00, 11.00, 13.00, 15.00, 17.00, 19.00 Перші про головне 08.15 Стежками війни 08.40, 09.15 Коментарі 12.10 Доказ 15.15 Між своїми 19.15 VOX POPULI 20.00 HARD з Влащенко 21.00, 06.20 Перші про головне. Підсумки 21.35 Гра з вогнем 22.30 Гра в класику з Сергієм Рахманінін 23.30, 03.15 Історична правда з Вахтангом Кіпіані 00.00 Д/ф «Шоденники Другої світової війни: день за днем» 01.00 Д/ф «Бойовий відлік» 01.45 Художній фільм	06:00, 08:00, 10:00, 15:40, 17:50, 19:50 Топ-матч 06:10 Ліверпуль - ПСЖ. Ліга чемпіонів УЄФА 08:10 Арсенал-Київ - Львів. Чемпіонат України 10:10 К'єво - Ювентус. Чемпіонат Італії 12:00 Барселона - ПСВ. Ліга чемпіонів УЄФА 13:50 Десна - Шахтар. Чемпіонат України 16:00 Црвена Звезда - Зальцбург. Плей-оф. Ліга чемпіонів УЄФА 18:00 БАТЕ - ПСВ. Плей-оф. Ліга чемпіонів УЄФА 20:00 Бенфіка - ПАОК. Плей-оф. Ліга чемпіонів УЄФА 21:50 Огляд вікторки. Ліга чемпіонів УЄФА	08.00 «САМОТНЯ ЖІНКА БАЖАЄ ПОЗНАЙОМИТИСЬ» 08.55 X/ф «КЛЮЧІ ВІД НЕБА» 10.25 X/ф «КАР'ЄРА ДІМІ ГОРІНА» 12.15, 19.30 Т/с «Той, що читає думки» (16+) 14.00, 21.20 Т/с «Хейвен» (12+) 15.45 X/ф «ГРАФ МОНТЕ-КРИСТО» 23.10 Т/с «Закон і порядок» (16+)
ТЕТ	НТН	
06.00 ТЕТ Мультиранок 09.45 М/ф «Червона Шапка	05.00 «Тор Shop» 06.00 «Випадковий свідок» 07.10 X/ф	00.00, 03.05, 08.30 «Політичний МаринаД» 01.00 Авторська програма «Ч/Б шоу» 02.00, 05.50 «Княжичий» 02.40 «Куль: Експрес» з Марією Бурмакою 04.00 «Суботній політ клуб» 09.30 «Людина і право» з Борисом Захаровим 09.55, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00 НОВИНИ 10.05, 15.15 «Погода» з Наталією Діденко 10.10, 11.10, 12.15, 13.10, 14.10, 15.20, 16.10, 17.10, 18.15 «Коментар» 15.30, 23.30 «Ваша Свобода» 19.00 «Великий ефір Василя Зими» 21.00 «Вердикт» з Сергієм Руденком 21.55 «IT-Документ»

UA: ПЕРШИЙ
06:00 М/с «Гон» 06:30, 07:00, 08:00, 09:00, 09:25, 13:00, 15:00, 18:00, 21:00 Новини 06:35, 07:05, 08:05, 09:05 Доброго ранку, Країно! 09:30 Т/с «Еліза» 11:15, 11:40, 14:15 Телепродаж 11:55 Д/ц «Аромати Мексики» 11:40, 14:15 Телепродаж 11:55 Д/ц «Аромати Південної Африки» 12:25 Д/ц «Кухня По» 13:10 Країна на смак 14:30 Д/ц «Тайська кухня» 15:15, 19:30 #ВУКРАЇНІ 15:45 Суспільно-політичне ток-шоу «Зворотний відлік» 18:20 Тема дня 19:55 Д/ц «Суперчуття» 20:30 Наші гроші 21:25 UA:Спорт 21:55 UEFA U21 Чемпіонат Європи з футболу 2019 р. Англія - Франція

ІНТЕР
05.25, 22.00 «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 07.00, 08.00, 09.00, 17.40 Новини 07.10, 08.10, 09.20 «Ранок з Інтером» 10.00 Т/с «Там, де твій дім» (12+) 12.00 «Новини» 12.25 «Правила моєї кухні» 14.45 «Правила виживання» 15.50 «Речдок» 18.00, 19.00, 01.55 Ток-шоу «Стосується кожного» 20.00, 04.00 «Подорожчів» 21.00 «Речдок. Особливий випадок» 00.00 Т/с «Мессінг: Той, хто бачив кризь час» (16+) 02.40 Т/с «Здрастуй, мамочко!» (16+) 04.45 «Мультфільм» 04.55 «Тор Шоп»

09:25 МастерШеф 12+
15:05 Битва екстрасенсів. Чоловіки проти жінок 16+
17:30, 22:00 Вікна-Новини
18:00 Слідство ведуть екстрасенси 16+
19:00 Хата на тата 12+
22:45 Т/с «Вангелія»

ICTV
05:35, 20:20 Громадянська оборона
06:30 Ранок у великому місті
08:45, 12:45, 15:45, 18:45, 21:05 Факти
09:15, 19:20 Надзвичайні новини
10:10 Х/ф «НЕВИДИМКА»
12:30, 13:25 Х/ф «ГДЗРОНСЬКИЙ ЯСТРУБ»
15:00, 16:20 Х/ф «НА ВІДСТАНИ УДАРУ»
17:45, 22:45 Т/с «Майор і магія»
21:25 Т/с «Пес»

MEGA
06:00 Бандитський Київ 07.25, 14.05 Правда життя 08.30, 18.00 Погляд зсередини 08.55 Під іншим кутом 09.20 Незвичайні культури 10.20 Історія українських земель 11.55 Код доступу 12.55, 01.15 Речовий доказ 15.10 Секрети Другої світової 16.00, 21.45 Велетні льодовикової ери 17.00 Дивовижна Індія 19.00, 20.50 Секретні території 20.00 Прокляття двійників «Титаніка» 22.40 Таємнича Аравія 23.40 «Титанік»: народження легенди 02.25 Містична Україна 03.15 Ризиковане життя

10:30 Х/ф «ЛІКАР. УЧЕНЬ АВИЦЕННИ»
13:40 «Орел і Решка. Навколо світу»
16:40 Т/с «Доктор Хто»
18:30 Т/с «Доктор Хаус»
22:00 «Орел і Решка. Рай та пекло 2»
23:10 «Орел і Решка. Перезавантаження»

2+2
06:00 Мультфільми
08:00 Т/с «Безсмертний»
09:45 Х/ф «КРАСНЯ»
11:00 Х/ф «ТРИ ПЕРА»
12:00 Сімейка У
13:00, 14:00, 20:00 Одного разу під Полтавою
13:30, 14:30, 22:00 Танька і Володька
15:00, 21:00 Т/с «Село на мільйон»
16:00 4 весілля
18:00 Панянка-селянка
23:00 Країна У

ФУТБОЛ-1
06:00, 08:00, 10:00, 15:40, 17:50, 19:50 Топ-матч
06:10 ПСЖ - Црвена Звезда. Ліга чемпіонів УЄФА
08:10 Чорноморець - Олімпік. Ліга чемпіонів УЄФА
10:10 Ювентус - Лаціо. Чемпіонат Італії
12:00 Тоттенгем - Барселона. Ліга чемпіонів УЄФА
13:50 Шахтар - Ворскла. Чемпіонат України
16:00 Янг Бойз - Динамо (З). Плей-оф. Ліга чемпіонів УЄФА
18:00 Віді - АЕК. Плей-оф. Ліга

UA: ПЕРШИЙ
06:00 М/с «Гон» 06:30, 07:00, 08:00, 09:00, 09:25, 13:00, 15:00, 18:00, 21:15 Новини 06:35, 07:05, 08:05, 09:05 Доброго ранку, Країно! 09:30 Т/с «Еліза» 11:15, 12:00 Д/ц «Аромати Південної Африки» 11:45, 14:15 Телепродаж 13:10 «Енеїда» 14:30 Д/ц «Тайська кухня» 15:15 Країна на смак 16:15 Д/ц «Браво, шеф!» 17:30 Наші гроші 18:20 Тема дня 19:25 UEFA U21 Чемпіонат Європи з футболу 2019 р. Іспанія - Бельгія 21:50, 23:40 UA:Спорт 22:05 Розважальна програма з Майклом Шуром 22:40 Д/ц «Дикі тварини»

ІНТЕР
05.25, 22.00 «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 07.00, 08.00, 09.00, 17.40 Новини 07.10, 08.10, 09.20 «Ранок з Інтером» 10.00 Т/с «Там, де твій дім» (12+) 12.00 «Новини» 12.25 «Правила моєї кухні» 14.45 «Правила виживання» 15.50, 16.45 «Речдок» 18.00, 19.00, 01.55 Ток-шоу «Стосується кожного» 20.00, 03.55 «Подорожчів» 21.00 «Речдок. Особливий випадок» 00.00 Т/с «Мессінг: Той, хто бачив кризь час» (16+) 02.40 Т/с «Здрастуй, мамочко!» (16+) 04.40 Мультфільм 04.55 «Тор Шоп»

09:25 МастерШеф 12+
15:05 Битва екстрасенсів. Чоловіки проти жінок 16+
17:30, 22:00 Вікна-Новини
18:00 Слідство ведуть екстрасенси 16+
22:45 Т/с «Вангелія»

ICTV
05:35, 09:55 Громадянська оборона
06:30 Ранок у великому місті
08:45, 12:45, 15:45, 18:45, 21:05 Факти
09:15, 19:20 Надзвичайні новини
10:25 Х/ф «ВЕЛИКИЙ КУШ»
12:35, 13:20 Х/ф «НЕВИДИМКА»
15:25, 16:20 Х/ф «АКУЛА-РОБОТ»
17:45, 22:45 Т/с «Майор і магія»
20:20 Секретний фронт
21:25 Т/с «Пес»

MEGA
06:00 Бандитська Одеса 08.10, 14.30 Правда життя 09.20, 18.00, 18.30 Погляд зсередини 10.20, 17.10, 22.35 Дивовижна Індія 11.20 Легендарні замки Закарпаття 12.20 Код доступу 13.15, 00.25 Речовий доказ 15.30, 23.30 Секрети Другої світової 16.25 Диво з острова Борнео 19.00, 20.50 Секретні території 20.00 Україна: забута історія 21.45 Велетні льодовикової ери 01.30 Містична Україна 02.15 Великі українці 05.20 Академік Корольов

11:50, 16:40 Т/с «Доктор Хто»
13:40 «Орел і Решка. Навколо світу»
18:30 Т/с «Доктор Хаус»
22:00 «Орел і Решка. Рай та пекло 2»
23:10 «Орел і Решка. Перезавантаження»

2+2
06:00 Мультфільми
08:00 Т/с «Безсмертний»
09:35, 18:15 «Спецкор»
10:15, 18:50 «ДжеДДА»
10:55, 17:15 «Загублений світ»
13:25 «Помста природи»
13:40 Х/ф «ГОНЩИК»
15:45 Х/ф «211»
19:25 Т/с «Опер за викликом»
21:30, 23:00 Т/с «Касл-2»

ФУТБОЛ-1
06:00, 08:00, 10:00, 15:40, 17:50, 19:50 Топ-матч
06:10 ПСЖ - Наполі. Ліга чемпіонів УЄФА
08:10 Львів - Динамо. Чемпіонат України
10:10 Парма - Ювентус. Чемпіонат Італії
12:00 Барселона - Інтер. Ліга чемпіонів УЄФА
13:50 Шахтар - Арсенал-Київ. Чемпіонат України
16:00 Динамо (З) - Янг Бойз. Плей-оф. Ліга чемпіонів УЄФА

UA: ПЕРШИЙ
06:00 М/с «Гон» 06:30, 07:00, 08:00, 09:00, 09:25, 13:00, 15:00, 18:00, 21:00 Новини 06:35, 07:05, 08:05, 09:05 Доброго ранку, Країно! 09:30 Т/с «Еліза» 11:15, 11:40, 14:15 Телепродаж 13:10 UA:Фольк. Спогади 14:30 Д/ц «Смак сиру» 15:15 «Енеїда» 16:15 Д/ц «Браво, шеф!» 17:30 #ВУКРАЇНІ 18:20 Тема дня 19:30 Перший на селі 19:55 Д/ц «Суперчуття» 20:30 Схеми. Корупція в деталях 21:25 UA:Спорт 21:55 UEFA U21 Чемпіонат Європи з футболу 2019 р. Німеччина - Сербія

ІНТЕР
05.25, 22.00 «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 07.00, 08.00, 09.00, 17.40 Новини 07.10, 08.10, 09.20 «Ранок з Інтером» 10.00 Т/с «Там, де твій дім» (12+) 12.00 «Новини» 12.25 «Правила моєї кухні» 14.45 «Правила виживання» 15.50, 16.45 «Речдок» 18.00, 19.00, 01.55 Ток-шоу «Стосується кожного» 20.00 «Подорожчів» 21.00 «Речдок. Особливий випадок» 00.00 Т/с «Мессінг: Той, хто бачив кризь час» (16+) 04.00 Док.проект «Амосов. Сторичня» 04.55 «Тор Шоп»

09:50 МастерШеф 12+
15:05 Битва екстрасенсів. Чоловіки проти жінок 16+
17:30, 22:00 Вікна-Новини
18:00 Слідство ведуть екстрасенси 16+
18:55 Цей миті рік потому 12+
22:45 Т/с «Вангелія»

ICTV
05:35 Громадянська оборона
06:30 Ранок у великому місті
08:45, 12:45, 15:45, 18:45, 21:05 Факти
09:15, 19:20 Надзвичайні новини
10:00 Секретний фронт
10:50 Х/ф «УНІВЕРСАЛЬНИЙ СОЛДАТ 2: ПОВЕРНЕННЯ»
12:30, 13:20 Х/ф «ШИРОКО КРОКУЮЧИ 3: ПРАВОСУДДЯ ОДИНАКА»
14:55, 16:20 Х/ф «ЛАНЦЮГОВА РЕАКЦІЯ»
17:45 Т/с «Майор і магія»
20:15 Антизомбі
21:25 Т/с «Пес»
22:45 Х/ф «МІСТ ШПИГУНІВ»

MEGA
06:00 Бандитський Київ 08.10, 14.00 Правда життя 09.15, 18.00 Погляд зсередини 10.15, 17.00 Дивовижна Індія 11.15 Майор «Вихор» 12.00 Код доступу 13.00, 00.25 Речовий доказ 15.10, 23.30 Секрети Другої світової 16.10, 21.45 Велетні льодовикової ери 19.00, 20.50 Секретні території 20.00 Україна: забута історія 22.35 Дивовижна Індія. Ганг 01.30 Містична Україна 02.15 Наші

13:40 «Орел і Решка. Навколо світу»
18:30 Т/с «Доктор Хаус»
22:00 «Орел і Решка. Рай та пекло 2»
23:00 «Орел і Решка. Перезавантаження»

2+2
06:00 Мультфільми
08:00 Т/с «Безсмертний»
09:35, 18:15 «Спецкор»
10:15, 18:50 «ДжеДДА»
10:55, 17:15 «Загублений світ»
13:55 «Помста природи»
14:05 Х/ф «40 ДНІВ ТА НОЧЕЙ»
15:45 Х/ф «БЕТА-ТЕСТ»
19:25 Т/с «Опер за викликом»
21:30, 23:00 Т/с «Касл-2»

ФУТБОЛ-1
06:00, 08:00, 10:00, 15:40, 17:50, 19:50 Топ-матч
06:10 Наполі - ПСЖ. Ліга чемпіонів УЄФА
08:10 Олександрія - Зоря. Чемпіонат України
10:10 Ювентус - Сассуоло. Чемпіонат Італії
12:00 Інтер - Барселона. Ліга чемпіонів УЄФА
13:50 Львів - Шахтар. Чемпіонат України
16:00 Зальцбург - Црвена Звезда.

ЛЮБИТЬ! НЕ ЛЮБИТЬ

Ведуча рубрики
**Катерина
ЗУБЧУК,**
заслужений
журналіст України.

■ Ніхто, крім тебе

Фото з особистого архіву Ірини КОНСТАНКЕВИЧ.

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

«Ти – моя. Чуєш, тільки ти моя», – сказане 32 роки тому повторюється часто й сьогодні.

Після 31 року сімейного життя взяли церковний шлюб:

«ХОЧЕМО І НА НЕБЕСАХ БУТИ РАЗОМ!»

Продовження. Початок на с. 1
Катерина ЗУБЧУК

— Ми вчилися у Київському державному університеті імені Тараса Шевченка, — розповідає Ірина Мирославівна. — Микола — на юридичному факультеті, а я — на філологічному.

Хто вчився в радянські часи, той знає про студентські будівельні загони. Були вони і міжнародні: у Союз приїжджали дівчата з країн, як їх тоді називали, соціалістичного табору, а українська молодь їхала за кордон. І ми з Миколою в 1986 році потрапили в групу такого обміну — у Берліні працювали на реставрації Музею пошти.

А ось, чи майбутній чоловік тоді подивився на дівчину якось по-особливому, то про це сам Микола Олександрович сказав:

— Особливий погляд був ще у Києві. Коли ми з хлопцями прийшли на першу зустріч із тими, хто відправлявся до Німеччини, то зразу кинули оком — із ким же можна буде поспілкуватися? І на Ірину я звернув увагу. Дізналися, що їдуть із нами філологині, й свою

цікавість вдовольнили — буде з ким поговорити. Так і сталося: ми бували в одних компаніях, потоваришували.

Але, як сьогодні каже подружжя про зародження своїх почуттів, іскра пролетіла пізніше.

— Микола старший за віком, — каже Ірина Мирославівна, — але був молодший на два курси, бо прийшов в університет після армії. Він став для мене хорошим товаришем. І тоді, коли ми повернулися з Берліна до Києва, то наше спілкування не обірвалося. Але все у нас починалося якось навіть комічно. Я намагалася познайомити його зі своїми подругами, щоб гарний хлопець не пропадав. Він приходив до тих дівчат попити чаю, поїсти (студенти завжди голодні), але далі справа не рухалася.

Навіть знаючи Миколу рік, дівчина не підозрювала, що в його душі вже живе почуття до неї. Але все ж настав момент, коли обоє зрозуміли, що в їхніх стосунках має бути продовження.

**«ВІДРО ТРОЯНД ДЛЯ
КОХАНОЇ ЗА ОСТАННІ
ГРОШІ»**

Їм на все життя запам'ята-

лося літо 1987 року. 23 червня в Ірини день народження. Того дня у неї проїздом мала бути мама (поверталася з Мінеральних Вод, де відпочивала). Одне слово, Микола не просто йшов на іменини — він знав, що буде ще й зустріч із майбутньою тещею.

— І я на останні гроші, — розповідає чоловік, згадуючи той день, — купив на Володимирському базарі всі троянди, що стояли у відрі одної продавчині. Їх було багато. І вони мали дуже колючі сте-

« — Ірина знала, — каже жартома чоловік, — що я не зможу розлучитися з цим клоуном, тож зроблю їй пропозицію, і він стане нашим, спільним... »

бла — це вам не нинішні голландські. А що сорочка на мені була з коротким рукавом, то добряче поколовся. Коли їхав у маршрутці, жінки звільняли місце, побачивши мої страждання.

— Букети були, — додає Ірина Мирославівна, — і для

мене, і для мами. Обоє вразив...

Саме тоді й оспівчився хлопець, руку і серце запропонував. Може, у когось і ефектніше все відбувається (в оточенні свічок, сердечок), але, як і тепер вважає подружжя, кількість візуальних ефектів не означає, що між двома людьми є найважливіше — та емоційна дуга, яка має їх з'єднати.

І тут мусить бути «вклинена» історія з клоуном — іграшкою, що стала для моїх героїв своєрідним талісманом на все життя.

— Коли ми були в Берліні, де, власне, познайомилися, — розповідає Ірина Мирославівна, — то Микола перед від'їздом додому купив м'яку іграшку-клоуна, а я якось прогавила і повернулася без сувеніра. І ось того пам'ятного літа, коли все і вирішилося у наших стосунках, попросила, щоб він подарував його мені.

— Ірина знала, — каже жартома чоловік, — що я не зможу розлучитися з цим клоуном, тож зроблю їй пропозицію, і він стане нашим, спільним...

А тим часом батьки Ірини не таким бачили її майбутнє. Жінка пригадує:

— Принаймні в їхніх планах

ну зовсім не було зятя-студента. Вони мали для мене іншого жениха — дуже хорошого і відомого в Луцьку чоловіка. Він знав моїх тата й маму, був для них найкращим, бо ж «розумний, і статусний». Цей обранець батьків навіть чорну новеньку «Волгу» привіз і мені дарував, аби я заміж за нього йшла.

Ясно, що цієї, на той час дуже престижної машини, Ірина не прийняла.

— Бо ж вона, — каже Микола Олександрович, — мала бути прийнята разом із нареченим, а Ірина вибрала клоуна разом зі мною.

Те, що довелося зробити вибір на користь студента в той час, як на другій шальці терезів — безбідне життя, благополуччя, свідчить про справжні почуття, котрі не «переб'є» навіть спокуса у вигляді «Волги». Знаючи, що з боку батьків Ірини буде тиск, вони тихцем у Києві занесли заяву в загс і поставили всіх перед фактом про своє одруження. А той клоун, який став їхнім спільним, поклав початок колекції — своєрідного оберега їхньої оселі.

**«ЯК І БАГАТО ХТО
В БУРЕМНІ ДЕВ'ЯНОСТІ,
МИ З ТОРБАМИ У ПОЛЬЩУ
ЇЗДИЛИ»**

Воли одружилися 22 листопада 1987-го. На пам'ятні знімках наречені — гарні, усміхнені, щасливі. Позаду всі, хоч і приємні, але непрости, як на той час, клопоти — це ж усе треба було «діставати». У день весілля, яке було в Луцьку, у ресторани «Волинь», як пригадують, зранку підморожувало, сонечко світило. А потім сніг повалив. До ночі насипало добряче. Сніг, як і дощ, кажуть, є доброю прикметою на багате життя подружньої пари. Хоч починалося все далеко не розкішно.

— У трикімнатній квартирі моїх батьків, — розповідає Ірина Мирославівна, — жили великим кагалом: мої мама і тато, бабуся, молодша сестра, котра розлучилася і повернулася із сином додому, і наша сім'я.

— Іруся трохи перескочила, — долучається до розмови Микола Олександрович, — те, про що вона говорить, то вже 1990-ті роки.

Закінчення на с. 19

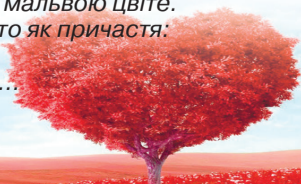
■ Куточок поезії

А кожна жінка – то апостол щастя...

Світлана КОСТЮК

Для щастя жінки небагато треба...
(Банально, правда ж? Так вже хтось казав...)
Чому ж вона і досі марить небом
І крилами, які цей світ відтяв
Жорстоко, підло і несамовито...
Прикована навіки до хреста.
А мрії ще не випито, не спито,
Душа ще арфа, арфа золота...
Видзвонює... витужує... Ви... знаєте,

Що серця не торкаються роки?..
А може, в тім її переконаєте?
А раптом і повірить залюбки?..
Бо кожна жінка — це апостол щастя...
Як покохає — мальвою цвіте.
І почуття її — то як причастя:
Тасмне...
Незбагненне...
І святе... ■

25-річна наречена Жао Пен із Китаю одягнула найдовше весільне плаття на свою церемонію в серпні 2009-го. Довжина його —

2162 метри, зроблене руками членів сім'ї нареченої.

200 гостей протягом трьох годин розгортали тканину сукні та прикріплювали до неї 9999 декоративних трояндочок.

Фото з особистого архіву Ірини КОНСТАНКЕВИЧ.

Ось і настав той день, коли вони дали обітницю перед Богом – бути разом і в горі, і в радості до останніх днів своїх.

Закінчення. Початок на с. 1, 18

— **А** починали ми гуртожитку — то в мене, то в неї. І жили принципово тільки на свої кошти — Ірина мала аспірантську стипендію (вона вступила до аспірантури, пропрацювавши трохи у Луцькій СШ № 5. — Авт.). До своєї стипендії мені вдавалося ще трохи підробляти: у студентському містечку був двірником. Дружина ще в аспірантурі вчилася, а я за розподілом поїхав на Волинь, починав із Камінь-Каширської адвокатури.

Син-первісток, якого назвали Орестом, народився через п'ять років після весілля, а донька, котрій дали ім'я Соломія, молодша від брата на сім літ. Діти, як каже подружжя, — дуже вимріяні. Коли батьки Ірини збудували собі дім, молода сім'я залишилася в їхній квартирі. Та після розв'язання житлового питання настала пора заробітчанства. Адже щоб зробити ремонт, потрібні кошти.

— В університеті, куди я прийшла на роботу після аспірантури, — каже Ірина Мирославівна, — заробітки в дев'яності роки були так собі. Тим більше, що я мала лише пів ставки. Тож ми з Миколою у Польщу їздили — тягнули торби, щось там продавали, щось звідти везли.

Ви уявляєте Ірину Констанкевич із «кравчучкою»? Ні? Я теж. Але, виявляється, і через це випробування подружжя пройшло. Та все, як кажуть, минає. Вони дітей виростили і дім свій збудували, куди переселилися десять років тому, і дві дисертації — кандидатську та докторську — Ірина Мирос-

лавівна захистила, ще й стала народним депутатом.

«ІРА, ЯК ЖЕ ВИ З МИКОЛОЮ ЩЕ НЕ ВІНЧАНІ?»

А повінчалися наші герої трохи більше року тому. Коли вирішили, що пора йти під вінець? Чи було це спонтанно? Коли про це зайшла мова, Ірина Мирославівна сказала:

— Ми збиралися взяти церковний шлюб. А звершилося це після такої «останньої краплі». Якось у дівчачій компанії я була, і одна з колежанок, коли ми почали обговорюва-

«**Треба для початку знати сотню видатних українців, які відбулися у світі, як великі люди, потім — другу, третю... І коли ти обростеш таким багатством, то будеш себе по-іншому почувати.**»

ти, хто вінчаний з присутніх, а хто ні, запитала: «Іра, як же ви з Миколою ще не вінчані? Це ж може статися, що на небесах ви не будете разом!» Ось цей аргумент був найпереконливішим. Я прийшла того дня додому і сказала: «Колю, давай будемо ставити крапку в цьому питанні й вінчатися. Сукня у мене для такої okazji є».

Таїнство вінчання було без пафосу. У церкву прийшли із сином та донькою. Не говорили про цю подію ні батькам, ні родичам. Вони дізналися вже пізніше, коли їм знімки показа-

ли. На мамин докір із приводу того, чому ж їм не повідомили, Ірина Мирославівна знайшла виправдання: «Це було напередодні вашого дня народження, тим більш ювілею. Не хотіли перебивати».

... Ми дивилися сімейні світлина, знайомилися з обійстям, де живуть наші герої, бачили розкішну бібліотеку, ту, вже знаму колекцію клоунів і, звичайно, розмова наша була далеко об'ємнішою, ніж те, що можна вмістити в одній газетній публікації. Бо ж окремою могла бути розповідь про бабцю Ірини Мирославівни Теклю — оберіг і символ родини.

— Мені до неї дуже далеко, — казала пані Ірина, — це був авторитет для нас. Те, що вона мені дала, я, на жаль, не дам своїм дітям, онукам.

А чого варті мандрівки сімейства автомобілем, під час яких Ірина Мирославівна читає книжку. Не поезію («бо вона в дорозі розслабляє, а Микола за кермом, то треба, щоб був зібраний»), а прозу. Наприклад, видання «Наші у світі».

— Дуже цікава книжка, — каже Ірина Мирославівна. — Це як елемент нашої національної гігієни — треба для початку знати сотню видатних українців, які відбулися у світі, як великі люди, потім — другу, третю... І коли ти обростеш таким багатством, то будеш себе по-іншому почувати.

Після таких слів по-особливому сприймається зізнання Миколи Сорокопуда з приводу того, що йому дуже цікаво з його дружиною, бо від неї «дізнався багато того, чого не знав». Одне слово, як добре, що колись закохався в цю філологиню і почуття виявилися взаємними. ■

Історії кохання

Він любив себе і свою кар'єру

Красунчик і чудовисько — Ален Делон (на фото). За свою молодість цей француз устиг зіпсувати життя не лише собі, а й армії прихильниць та позашлюбних дітей

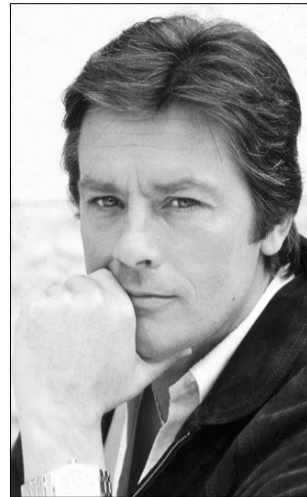

Фото pinterest.com.

Талановитий актор, герой-військовий і просто романтик... Майже завжди біографія Алена постає саме такою. Однак найвідоміші ролі дісталися Делону «по дружбі», з армії його вигнали через розбій та пияцтво, а хвалена романтика поклала у труну двох жінок, котрі його кохали.

Після того, як молодого Делона звільнили зі збройних сил, ковбасник за освітою, Ален почав бідувати та мандрувати по кастингах. Адже працювати якимось там м'ясником, хлопчина з такою зовнішністю не хотів! Однак янгольське обличчя Делона та його посередній акторські здібності виявилися занадто солодкими для кіно і не вражали режисерів.

Тоді актор-невдаха

«**Сина Ален Делон ніколи не визнає своїм, хоча юнака виростили його батьки.**»

пішов ва-банк і поїхав у Канны, хоч його туди і не кликали. Там він вчасно зайшов до бару і перехилив по чарочці з чоловіком, який сидів поруч і несподівано виявився американським кіноагентом.

Так Ален Делон опинився на зйомках фільму «Крістіна» як виконавець головної ролі. Його партнеркою у стрічці стала німецько-французька кіноактриса Ромі Шнайдер. А далі було весілля, задрість усіх прихильниць Алена, і... розчарування. Ромі так його і не пержила! Виходячи заміж, вона не помітила, що Делон у своєму житті любив лише дві речі: себе і свою кар'єру. Одного ранку Ален повернувся додому і просто сухо повідомив Ромі, що... одружується з іншою.

Через п'ять років після цього у будинку вдруге заміжною Ромі Шнайдер задзвонить телефон. У трубку — до болю знайомий голос Алена Делона — знову розлученого

і підозрюваного у вбивстві свого охоронця. Вони розмовлятимуть до ранку, а наступного дня Ромі пошле до біса своє сімейне життя і полетить до актора у Францію.

Жінка, як і раніше, закохана в Алена, а він — у себе. Однак депресія, від якої Ромі лікувала красунчика у Франції, швидко закінчилася. Справу про вбивство охоронця зам'яли, і Ален Делон уже був на коні. Режисери закидають його пропозиціями, і він швиденько втікає від Шнайдер на зйомки в Америку. Там він знайомиться з Ніко (справжнє ім'я Кріста Паффген), актрисою, яку Еді Ворхол називав найкрасивішою жінкою планети. Гріх таку не звабити.

Через кілька днів Ален полетить далі, назавжди залишивши свою американську забавку. А Ніко народить сина, як дві краплі води схожого на зіркового красунчика. Сина, якого Ален Делон ніколи не визнає своїм, хоча юнака виростили його батьки.

Скандал із невідомою дитиною набирав обертів і долетів до Франції, де увесь цей час на свого гульвісу чекала Ромі Шнайдер. Розуміючи, що її знову зрадили, вона, побила граблями, на які вже втомилася наступати, повертається додому. І приходить на могилу свого чоловіка-самогубця.

Як і Ніко, Ромі починає вживати наркотики. Наступного разу Ален Делон побачить двох своїх нещасних коханих на їхніх похоронах... Ромі Шнайдер покінчить із життям, а розбите серце Ніко зупиниться від передозування наркотиками (є й інша версія: у неї стався серцевий напад під час поїздки на велосипеді, і, падаючи, вона вдарила головою).

Французькому акторові зараз 83 роки, але, як і раніше, від нього божеволіють жінки. Ален свого часу сказав, що все, чого досяг у кіно, він робив заради них. ■

ТАК ХОЧЕТЬСЯ БУТИ У ПАРИ

Молода, симпатична, віруюча 32-річна жінка-лучанка познайомиться з метою створення дружньої сім'ї з віруючим чоловіком віком до 42 літ. Осіб зі шкідливими звичками та засуджених прошу не турбувати. **Мій тел. 099 2745142.**

xxx

Мені 42 роки, не п'ю, не курю, житлом та матеріально забезпечений, працюю, проживаю в Луцьку. Познайомлюся з жінкою чи дівчиною з розумною різницею у віці. **Мій тел. 0965668286.**

xxx

Мені 45 років, зріст 165 сантиметрів, вага 72 кілограми, симпатична, спокійна, добра, порядна, без шкідливих звичок. Через життєві обставини (навчання, заробітки) не було часу для влаштування особистого життя. Але я не втрачаю надії і сподіваюся познайомитися для створення сім'ї з турботливим, порядним чоловіком віком від 45 до 52 років. Згідна на переїзд. П'яниць, судимих, а також заради розваги прошу не турбувати. **Мій тел. 068 2126265.** ■

Політика

Без «Голосу», але не без бою: чому Шкітер не йде на вибори від партії Вакарчука

Нещодавно співзасновник Громадянського Руху «СВІДОМІ», журналіст Тарас Шкітер заявив про бажання йти в політику, а у своїй діяльності як журналіста зробити паузу

Віктор ПЕТРИК

«Мені давно хотілося спробувати себе в політиці, і, напевне, цього разу я використаю можливість, що з'явилася, а журналістську діяльність призупиню на певний час!» — зазначив він.

У суботу, 8 червня, лідер політичної партії «Голос» Святослав Вакарчук оприлюднив список членів партії для участі у дострокових парламентських виборах. І саме від цієї політичної сили було висунуто співзасновника Громадянського Руху «СВІДОМІ» Тараса Шкітера, а саме по виборчому округу №22, Луцьк.

«Нашої програми вистачає не на одну каденцію. Ми приходимо у політику всерйоз і надовго. Будемо створювати великий потужний рух», — заявив Вакарчук під час з'їзду.

Однак, вочевидь вбачаючи у Шкітері потужного потенційного конкурента, за останні дні на журналіста вилилися тонни інформаційного бруду. Його звинуватили у непатріотичності та недостатній любові до України. Проте невдовзі Тарас Шкітер спростував цю інформацію на своїй сторінці у фейсбуці, назвавши її брехливою та маніпулятивною.

«Я був і залишаюся при-

Фото з особистого архіву Тараса ШКІТЕРА.

«Не подаватиму документів для реєстрації кандидатом від партії «Голос», щоби брехлива інформація не зашкодила Святославу Вакарчуку та його команді».

хильником європейської інтеграції України», — наголосив Шкітер.

У зв'язку з хвилею дезінформації співзасновник Громадянського Руху «СВІДОМІ» прийняв відповідальне рішення не подавати документів для реєстрації кандидатом від партії «Голос», щоб подібна брехня не позначилася на іміджі політичної сили, яка висловила йому свою довіру та яку він поважає. На своїй сторінці у соцмережі Тарас Шкітер заявив, що ті, хто не хоче приходу до влади молодих політиків, не шкодували грошей і сил для поширення брехні проти нього.

«Вона так широко розійшлася просторами інтернету та проплаченими матеріалами в газетах, що для її повного спростування потрібно багато часу. А його зараз немає. Не секрет, що партія Святослава Вакарчука «Голос» висунула мене кандидатом у депутати в мажоритарному виборчому окрузі із центром у Луцьку. Але ці маніпуляції кидають тінь і на саму партію. Тому я ухвалив нелегке, але відповідальне рішення. Зараз не подаватиму документів для реєстрації кандидатом від партії «Голос», щоби брехлива інформація не зашкоди-

ла Святославу Вакарчуку та його команді на прийдешніх виборах», — зазначив Тарас Шкітер.

Однак запевнив, що не здасться без бою з маніпуляціями та неправдою і побажав успіху команді «Голосу».

У відповідь на заяву Тараса Шкітера у соцмережах

з'явилися дописи на його підтримку. Зокрема, журналістка волинського видання «Перший» Людмила Яворська емоційно прокоментувала рішення Шкітера.

«Пам'ятаєте емоцію, з якою велика частина українців йде на вибори? «Та не було ж з кого вибирати...» — бідкаємося і не можемо надивуватися, де ж всі «нормальні», «толкові», «достойні

«Думаю, шанси повоювати є. Принаймні лучани отримали б право вибору», — додала Людмила Яворська.

конкурувати... Думаємо, що то випадковість. Але ні. Це — банальні договоряки, які формують бюлетені так, щоб шансів у нас, виборців, не лишалося. А хто «недоговороздатний» у цих договоряках кров'ю підписуватися — того з'їдають. Чітко, жорстко, ще на низькому старті. Так я собі бачу цю ситуацію», — написала Людмила Яворська у фейсбуці.

Тож наприкінці порадила Тарасу йти в самовисування.

«Я б проголосувала. А якщо вже у повірила... думаю, шанси повоювати є. Принаймні лучани отримали б право вибору», — додала вона.

Для довідки. Тарас Шкітер народився та проживає у місті Луцьку, відомий на Волині телеведучий і продюсер популярного суспільно-політичного ток-шоу «Протилежний погляд. LIVE», директор ІА «Конкурент», громадський діяч, співзасновник громадської організації «Громадянський Рух «СВІДОМІ», помічник-консультант депутата Луцької міської ради Андрія Покровського.

Читайте у сьогоднішньому номері нашого місячника «ЧИТАНКА ДЛЯ ВСІХ»

«Голос Януковича»
Олександр Пікалов тепер хоче пародіювати Зеленського

«Щоб винести корову із кухні, довелося... знімати двері»
На весільний хліб волинянки Світлани Журавель італійці дивилися, як на рукотворне диво

Залізна леді Маргарет Тетчер: «Ніколи не здавайтесь — і побачите, як здаються інші»

Лікар Євген Комаровський: «Добре, коли дитя влітку голе, босе і голодне...»

«Читанка для всіх» за 13 червня вже у продажу!

А на сайті volyn.com.ua — ще більше неймовірних історій!

Наступний номер «Волині» вийде у четвер, 20 червня.

Зі святом Трійці!

ВОЛИНЬ
www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку автора. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою — друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Газета виходить двічі на тиждень: у вівторок і четвер.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»
ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ:
43025, Луцьк, просп. Воли, 13

E-mail: volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.

Приймальня 72-38-94	
Заступники головного редактора	
Ульцький Василь Михайлович	72-38-89
Світлюк Галина Йосипівна	72-20-07
Рузак Петро Макарович	72-38-94
Римар Микола Анатолійович	72-38-94
Наумук Сергій Васильович	72-51-02
Відповідальний секретар	
Трофимчук Тамара Сергіївна	72-51-02
Заступники відповідального секретаря	
Харчук Олена Андріївна	72-06-66
Місюк Олена Миколаївна	72-06-66
Головний художній редактор	
Мішук Олександр Ярославович	72-06-66
Головний бухгалтер	
Вдовиченко Тамара Федорівна	72-71-07

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ	
Місцевого самоврядування і сільського життя	
Гарбарчук Костянтин Володимирович	72-51-02
Інформації	
Козюла Мирослава Павливна	72-61-21
Соціального захисту	
Сомова Євгенія Володимирівна	72-38-94
Економіки	
Лісова Алла Степанівна	(244) 3-11-78
Освіти і культури	
Занюк Лариса Віталіївна	72-38-94
Реклами і маркетингу	
Борох Сергій Іванович	77-07-70

Листів і зв'язків із читачами	
Снічук Христіна Миколаївна	72-38-94
Приватних оголошень	
Тимошук Руслана Борисівна	72-39-32
Спеціальні кореспонденти	
Власюк Людмила Миколаївна	72-38-94
Криштоф Олег Степанович	72-51-02
Фотокореспонденти	
Філюк Олександр Миколайович	72-06-66
Дурманенко Олександр Олександрович	72-06-66

ТзОВ «Газета «Волинь»
п/р 26008055520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440
ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний.
Обсяг 5 друк. аркуші

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: 61136

Регістраційний номер
КВ 22901-12801 ПР 15.09.2017 р.
Видруковано: ТОВ «Поділля-Тер», м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua

Тираж 30150. Замовлення №543.